

Plenaire 40

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

26 april 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beleidsreactie van de Vlaamse Regering op de Stille Mars en de roofmoord in het Centraal Station van Brussel	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van de opvangcapaciteit voor minderjarige delinquenten en de eventuele oprichting van een tweede gesloten instelling	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het jeugdsanctierecht, naar aanleiding van de roofmoord in het Brussels Centraal Station	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de reactie op en de preventie van jeugddelinquentie na de Stille Mars	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het Globaal Plan Bijzondere Jeugdzorg en het overleg terzake met de andere regeringen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het antwoord van de Vlaamse Regering op de Stille Mars	2
ACTUELE VRAAG van de heer Bart De Wever tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toespraak van de minister-president aangaande de transfers en de validering van de ABAFIM-studie terzake	16
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de VRT betreffende het in behandeling zijnde ontwerp van decreet tot wijziging van de mediadecreten	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel om te stoppen met de gescheiden huisvuilophaling in Antwerpen	20
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van het nieuwe spreidingsplan voor Zaventem	21

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over aanpassingen aan de weginfrastructuur om de veiligheid van motorrijders te verbeteren	22
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's – 633 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	23
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Steven Vanackere, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Bart Caron en de dames Elke Roex en Helga Stevens betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen – 753 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	28
VERSLAG over het verzoekschrift over taallessen in het buitengewoon onderwijs – 796 (2005-2006) – Nr. 1 Verslag	28
VERSLAG over het verzoekschrift over de leerplicht tot het bekomen van een diploma of vaardigheid dienstbaar aan de samenleving of arbeidsmarkt – 797 (2005-2006) – Nr. 1 Verslag	29
VERSLAG over het verzoekschrift over de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 322 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2 Verslag	29
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Helga Stevens en Veerle Heeren, de heer Dany Vandenbossche, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Bart Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 729 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking	29 36
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO – 704 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking Hoofdelijke stemming	36 38 38
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Helga Stevens en Veerle Heeren, de heer Dany Vandenbossche, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Bart Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 729 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	38

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's – 633 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	38
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Steven Vanackere, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Bart Caron en de dames Elke Roex en Helga Stevens betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen – 753 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	38
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marie-Rose Morel en de heren Johan Deckmyn, Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 30 maart 2006 door de heer Jan Roegiers en mevrouw Marie-Rose Morel in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, respectievelijk over de problemen bij de behandeling van exportlicenties en over de blokkering van exportdossiers inzake hoogtechnologische toestellen met mogelijk militaire toepassingen op het kabinet van de minister – 795 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	39
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van de op 30 maart 2006 door de heer Jan Roegiers en mevrouw Marie-Rose Morel in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, respectievelijk over de problemen bij de behandeling van exportlicenties en over de blokkering van exportdossiers inzake hoogtechnologische toestellen met mogelijk militaire toepassingen op het kabinet van de minister – 798 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	39
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	39
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	43
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	43

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jos Bex, Margriet Hermans, Elke Roex, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Gilbert Bossuyt, André Van Nieuwkerke: ambtsverplichtingen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 25 april 2006 deelt minister Anciaux mee dat hij en een aantal andere Vlaamse ministers vandaag worden verwacht op een overleg met de eerste minister van de federale regering.

Hij vraagt om de beraadslagingen over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO en over het voorstel van decreet van de dames Stevens en Heeren, de heer Vandenbossche, mevrouw Hoebeke en de heer Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal volledig achteraan op de agenda te plaatsen.

Ik stel voor het verslag over het verzoekschrift over de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal te agenderen na het verslag over het verzoekschrift over de leerplicht tot het bekomen van een diploma of vaardigheid dienstbaar aan de samenleving of arbeidsmarkt, daarna de beraadslaging over het voorstel

van decreet te houden en vervolgens de beraadslaging over het ontwerp van decreet.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de VB-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Rob Verreycken als vast lid vervangen door mevrouw Hilde De Lobel,

in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie mevrouw Katleen Martens als vast lid vervangen door mevrouw Hilde De Lobel,

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de heer Rob Verreycken als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Hilde De Lobel,

in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie de heer Frans Wymeersch als vast lid vervangen door mevrouw Agnes Bruyninckx,

in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Goed de heer Wim Van Dijck als vast lid vervangen door mevrouw Katleen Martens en mevrouw Katleen Martens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Wim Van Dijck,

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen de heer Rob Verreycken als vast lid vervangen door de heer Wim Van Dijck en de heer Wim Van Dijck als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Hilde De Lobel

en in de Deontologische Commissie de heer Rob Verreycken als vast lid vervangen door mevrouw Marijke Dillen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/25*)

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beleidsreactie van de Vlaamse Regering op de Stille Mars en de roofmoord in het Centraal Station van Brussel

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van de opvangcapaciteit voor minderjarige delinquenten en de eventuele oprichting van een tweede gesloten instelling

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het jeugdsanctie-recht, naar aanleiding van de roofmoord in het Brussels Centraal Station

ACTUELE VRAAG van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de reactie op en de preventie van jeugd-delinquentie na de Stille Mars

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het Globaal Plan Bijzondere Jeugdzorg en het overleg terzake met de andere regeringen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het antwoord van de Vlaamse Regering op de Stille Mars

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de laffe moord

op Joe Van Holsbeeck heeft de voorbije weken heel wat opschudding veroorzaakt in Vlaanderen, maar ook in de rest van het land. Vandaag was er een zekere vorm van opluchting te merken bij commentatoren in de kranten, bij politici en anderen omdat de daders geen Noord-Afrikanen zouden zijn, zoals eerder was gesuggereerd door het parket, maar illegale Polen.

Mijnheer de minister-president, dat het om illegalen gaat, maakt de zaak alleen maar erger. Het is nog veel moeilijker om deze problematiek te beheersen dan de problematiek van de hier verblijvende Noord-Afrikaanse allochtonen die moeilijk integreerbaar zijn en die in de criminaliteit terechtkomen. Dat de problematiek van de illegalen nog veel moeilijker is, wordt in dit dossier nogmaals uitdrukkelijk bewezen. Illegalen kunnen in ons land school lopen, gezondheidszorgen genieten, materiële hulp voor minderjarigen ontvangen bij het OCMW en ze kunnen zelfs zonder enig probleem in het huwelijk treden. Dat kan allemaal zonder registratie, zonder dat iemand hen hindert.

Op die manier komen we terecht in een gespleten samenleving. Aan de ene kant is er de legale samenleving waarin mensen geregistreerd zijn, en belastingen en socialezekerheidsbijdragen betalen. Aan de andere kant is er een parallelle samenleving van illegalen die blijkbaar wel een aantal rechten, maar nauwelijks plichten hebben. Ze hebben zelfs niet de plicht om zich te registreren en dat is wat ons moet bezighouden in dit dossier. Illegalen genieten wel faciliteiten in het onderwijs, de gezondheidszorgen en dergelijke, die worden bekostigd door de belastingbetalers, maar ze worden niet geregistreerd.

De omzendbrief hierover stelt : 'Het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijkekansenonderwijs voorziet in een principieel inschrijvingsrecht voor alle kinderen in de school die het kind en zijn ouders verkiezen. Inschrijving kan niet geweigerd worden op grond van de loutere vaststelling dat het verblijfsstatuut van de kandidaat-leerling of zijn ouders niet in orde is. Leerlingen, ook kinderen zonder wettig verblijfsstatuut, kunnen, overeenkomstig de principes van het gelijkekansendecreet, tevens in rekening worden gebracht voor de in dat decreet uitgetekende ondersteuning. Er werd overeengekomen dat directies en leerkrachten de inschrijving van leerlingen zonder wettig verblijfsstatuut niet moeten aangeven aan de vreemdelingen- of politiediensten en dat deze diensten ze niet via de scholen zullen opsporen'.

Mijnheer de minister-president, dit is een belangrijke omzendbrief die al 3 jaar in de praktijk wordt gebracht en die ervoor zorgt dat er in onze scholen duizenden of tienduizenden illegalen school lopen zonder dat ze op enigerlei wijze bekend zijn bij de overheid, de politiediensten en de dienst Vreemdelingenzaken.

Naar aanleiding van de feiten die we de jongste dagen hebben meegemaakt en waarbij de opsporing van de daders niet zo evident was omdat de identificatie er alleen maar is gekomen nadat een school-directeur zelf het initiatief nam, ben ik van mening dat de omzendbrief dringend aan herziening toe is. Het kan niet zijn dat illegalen, ongetwijfeld in het kader van allerlei internationaalrechtelijke verdragen en overeenkomsten over de rechten van de mens, hier een aantal rechten genieten – het debat of dat terecht of onterecht is, is niet voor vandaag – zonder dat daar de minste verplichting tegenover staat.

Er moet een centrale registratie komen van illegalen die onderwijs genieten in ons land. De politiediensten en de dienst vreemdelingenzaken moeten er, indien nodig, toegang toe hebben. De feiten van de jongste dagen bewijzen dat we te ver zijn doorgeschoven bij het geven van allerlei zogenaamde ‘rechten’ aan illegalen. Dat breekt ons nu heel zuur op.

Het is niet meer dan logisch, normaal en evident dat er in een rechtstaat geen tweespalt kan ontstaan tussen een legale en illegale samenleving. Er kan niet zoiets als een parallelle samenleving bestaan waar alles wordt gedoogd en getolereerd wat in de legale samenleving niet wordt gedoogd en getolereerd. We moeten op zijn minst overgaan tot registratie. Ik hoop dat de Vlaamse Regering die verantwoordelijk is voor deze zaak, daar zeer snel werk van maakt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer en mevrouw de minister, dames en heren, de hervorming van het jeugdrecht waar Vlaanderen reeds lang vragende partij voor is, is na de Stille Mars van zondag in een stroomversnelling geraakt. Gisteren heeft de commissie voor Justitie het nieuwe wetsontwerp goedgekeurd. Het zou normaal gezien morgen worden besproken in de plenaire vergadering, maar dat is uitgesteld.

Er zitten enkele verbeteringen in het ontwerp. Maar doordat de visie op de aanpak van de jeugdcrimi-

naliteit tussen Vlamingen en Franstaligen onwaarschijnlijk verschilt, is er heel wat gemanooeuvreer aan te pas gekomen, en zijn er heel wat discussies aan voorafgegaan. Het wetsontwerp dat gisteren werd goedgekeurd, is de zoveelste compromisoplossing in de Belgische politiek. Dat is werkelijk een gemiste kans.

Het wetsontwerp wordt voorgesteld als hét antwoord op de Stille Mars en op de jeugddelinquentie die steeds ergere vormen aanneemt. We weten echter allemaal dat dit een totaal verkeerde voorstelling is. Het ontwerp biedt absoluut geen antwoord op de grote verzuchtingen van Vlaanderen. Diezelfde verzuchtingen, mevrouw de minister, zijn hier trouwens talrijke malen geformuleerd door deze regering. De nieuwe wet biedt geen strengere aanpak van jeugddelinquentie. Integendeel, op een aantal belangrijke punten wordt er zelfs een grote stap terug gezet. Zo blijft de wet zweven in het totaal achterhaalde beschermingsconcept van de jaren zestig. Tot zestien jaar – en dat vind ik gewoon onbegrijpelijk – is het onmogelijk om een jongere te straffen. Er kunnen enkel beschermende maatregelen worden genomen. Daarenboven wordt het veel moeilijker om jongeren te plaatsen in een gesloten inrichting. Ook de plaatsing in Everberg wordt aanzienlijk moeilijker gemaakt. Tot op vandaag is het mogelijk om jongeren in Everberg te plaatsen wanneer ze delinquentie feiten hebben gepleegd waar het strafrecht voor volwassenen een straf van minimum 1 jaar celstraf voor bepaalt. In de toekomst kan dat enkel nog voor feiten waar vijf jaar voor is bepaald.

In ieder geval, wat velen ook mogen beweren, het is absoluut geen jeugdsanctierecht waar Vlaanderen vragende partij voor was. Het is geen jeugdsanctierecht dat aan de rechters de mogelijkheid geeft en ik citeer uit uw regeerakkoord: ‘om gericht en met meer rechtszekerheid sanctionerend op te treden tegen criminele jongeren die een ernstig misdrijf hebben gepleegd’. Daarnaast hebben wij ook absoluut geen zekerheid met dit nieuwe wetsontwerp. Aan de minister van Justitie wordt de mogelijkheid gegeven om dat nog op de lange baan te schuiven, want de geplande datum is uiterlijk 1 januari 2009. Dat is nog lang.

Mevrouw de minister, het Vlaams Belang staat vanzelfsprekend achter de oprichting van een gesloten penitentiair centrum voor minderjarige delinquenten, maar niet achter het huidige Everberg. Uit de evaluatie van de instelling in Everberg van enkele maanden geleden, heb ik onthouden dat de relatie tussen Vlamingen en Franstaligen allesbehalve opti-

maal is vanwege de totaal verschillende aanpak van jeugddelinquentie.

De uitbouw van een tweede federale gesloten instelling voor delinquente jongeren is absoluut geen oplossing. Vlaanderen moet een eigen instelling uitbouwen. Het moet uiteraard een gesloten instelling zijn met voldoende opvangcapaciteit, want daar is nood aan. Luisteren we maar naar de noodkreet die we gisteren van de jeugdrechters hoorden. Zij klagen aan dat ze vaak hemel en aarde moeten bewegen om delinquente jongeren te plaatsen.

Het is onaanvaardbaar dat de Vlaamse gemeenschapsinstellingen jaarlijks zo'n 1.000, niet alleen delinquente, jongeren, moeten weigeren. Vlaanderen moet volledig autonoom kunnen beslissen over hoe het dat wil organiseren. Het is onze eigen Vlaamse bevoegdheid. Laten we hiervoor onze verantwoordelijkheid nemen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u straks deze boodschap zult meenemen naar de bespreking met de federale regering. Voor de aanpak van zware, delinquente jongeren is de uitbouw van voldoende capaciteit, van een echte jeugdgevangenis absoluut noodzakelijk. Bent u bereid te pleiten voor een eigen Vlaamse jeugdgevangenis?

In uw Vlaams regeerakkoord werd uitdrukkelijk gepleit voor de overheveling van het jeugdsancierecht naar Vlaanderen. Hiervan komt opnieuw niets terecht. Welke initiatieven zult u nemen om uw Vlaams regeerakkoord na te leven? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, aan een dossier als jeugdcriminaliteit zijn heel wat aspecten verbonden. We zijn verheugd over de wijze waarop de politiediensten dit dossier hebben aangepakt. Het is een opsteker voor de goede hervorming, die echter niet gemakkelijk is geweest en die de voorbije jaren heel wat energie en middelen heeft gekost.

Op het vlak van justitie hebben we de voorbije jaren heel wat tijd moeten steken in het jeugdsancierecht. Gisteren werd het in de Kamer goedgekeurd. Weldra zal het ook in de plenaire vergadering worden goedgekeurd, waarna het kan worden uitgevoerd. Ook daar zetten we stappen vooruit.

Het nieuwe jeugdrecht kan in werking treden. De komende maanden zal echter de vraag over de capaciteit zwaar op ons gaan wegen. Als de politiediensten en justitie hun werk hebben gedaan, wat dan met de capaciteit voor jonge delinquenten? Veel meer dan de vorige twee zaken, en naast preventie, is dat een belangrijke bevoegdheid en verantwoordelijkheid voor ons.

Een tijd geleden heb ik een decreet tot opvoedingsondersteuning laten goedkeuren. We mogen nu niet het signaal geven dat we de problemen inzake opvoeding, waardebeleving en normen van jongeren naar de overheid kunnen doorsturen. Dat kan de overheid niet, daar moeten we duidelijk over zijn. De premier was door ook duidelijk over. Vanuit dit parlement steunen we hem daar uitdrukkelijk in.

We moeten nog nadrukkelijker aan de mensen tonen dat het opvoeden van jongeren, het investeren in en controleren van hun eigen kinderen wel degelijk een ouderlijke plicht is, die de ouders moeten waarmaken.

Naast dat spoor dat we uitdrukkelijk bewandeld willen zien, dragen we een grote verantwoordelijkheid voor de capaciteit van het aantal op te vangen jonge delinquenten. We moeten daar de komende maanden versneld werk van maken.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, we willen in een serene sfeer kunnen praten over de noodzaak van een coherent beleid. Criminaliteit en jeugdcriminaliteit in het bijzonder houden de politiek al jaren bezig, niet het minst dit Vlaams Parlement. Naar aanleiding van de roofmoord in het Centraal Station en de massale opkomst tijdens de Stille Mars, stel ik met genoegen vast dat alle fracties in deze plenaire vergadering zich betrokken voelen. De commissie moet zich opnieuw buigen over de verdere opvolging van dit probleem. Niemand betwijfelt dat de overheid een belangrijke verantwoordelijkheid draagt. De federale en de Vlaamse overheid zijn samen verantwoordelijk voor een slagvaardig beleid inzake delinquentie en jeugddelinquentie.

Door de samenloop van omstandigheden bevinden we ons op een belangrijk keerpunt. Ik dring erop

aan dat we op het uitgestippelde pad verdergaan. Dat kan door uitvoering te geven aan de intenties en beslissingen. Vorig jaar zag de toestand er nog anders uit. Mevrouw Dillen zei toen nog dat het jeugdsanctierecht er nooit zou komen. Als er al een jeugdsanctierecht zou komen, zou daarin geen rekening worden gehouden met Vlaanderen, aldus mevrouw Dillen. Mevrouw Vogels zei dat we naïef waren. Zodra de Kamer het jeugdsanctierecht zou hebben goedgekeurd, zou alleen nog onderhandeld kunnen worden over de punten en de komma's. Verder werd een kloof vastgesteld tussen de Nederlandstaligen en de Franstaligen.

De meerderheid diende een motie in waarin we aandrongen op en richtlijnen gaven voor het overleg. Wat gisteren in de Kamercommissie Justitie is goedgekeurd, is het resultaat van dat overleg en van het consequent aandringen van Vlaanderen op een coherent jeugdsanctiebeleid. Het is het resultaat van een consequente inbreng van de CD&V en het overleg tussen de beide gemeenschapsministers.

Jeugdrechters krijgen de mogelijkheden om geval per geval de juiste maatregelen te nemen. Er is een heel arsenaal mogelijk aan herstelgerichte bestraffing en begeleiding vanuit Vlaanderen. Intussen heeft het Vlaams Parlement, samen met de minister en de sectoren, het globaal plan opgesteld. Dat is het Vlaamse antwoord op capaciteit en inhoudelijke opvolging.

We zijn geëvolueerd van een puur repressieve aanpak naar een preventieve en toekomstgerichte werking. Met de goedkeuring van het wetsontwerp gisteren is een stap in de juiste richting gezet. Ik ben het niet helemaal eens met de enige klok die men in de media hoort, namelijk dat jongeren nu terecht kunnen in een gevangenis. De winst zit vooral in de legalisering van de herstelgerichte aanpak waartoe jeugdrechters nu ook kunnen beslissen. We verwachten daar heel wat van.

Tegelijkertijd moeten inspanningen worden gedaan voor de integratie. Er moet wederzijds respect zijn voor allen, voor de mensen in de steden, op het platteland, voor de allochtonen. De samenleving moet worden versterkt.

Mevrouw de minister, wat gaat er verder gebeuren? Straks zult u overleg plegen. Hoe en binnen welke contouren zal de Vlaamse Regering en, in het bijzonder, de minister van Welzijn dat beleid kunnen voeren dat tegemoet komt aan de vraag naar preventie

van de zware jeugd delinquentie en maatschappelijk herstel? Hoe zult u het Vlaamse programma, waar ook middelen tegenover staan, inbrengen zodat het complementair is met de federale beslissingen?

Mevrouw de minister, vooraleer we over een tweede Everberg praten, zou het goed zijn om inzage te krijgen in en een debat te voeren over het jaarlijkse evaluatieverslag van de administratie en de wetenschappers over de werking van deze instelling. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, door het droevige incident in het Centraal Station wordt in het bijzonder de aandacht getrokken op een fenomeen dat op zich, helaas, niet nieuw is. Het aantal MOF'ers en POF'ers dat de afgelopen jaren langs de jeugdbeschermingscomités en jeugdrechtbanken passeert, vertoont, helaas, een stijgende tendens. De jeugdwerkers en de jeugdrechters klagen steen en been over het grote capaciteitsprobleem in Vlaanderen.

Nu en dan heeft de samenleving een signaal nodig om het probleem versneld en krachtadig aan te pakken. Mevrouw de minister, ik ben blij dat de Vlaamse Regering niet heeft gewacht op een dergelijk incident om een beleid te ontwikkelen. In uw globaal plan wordt getracht om op een zeer gediversifieerde manier een antwoord te bieden op de maatschappelijke uitdagingen. Het gaat daarbij zowel om jongeren die delinquente feiten plegen als over kinderen en jongeren die in een zogenaamde problematische opvoedingssituatie zitten.

Mevrouw de minister, er is nu een globaal plan. Op kruissnelheid heeft de Vlaamse Regering daarvoor 25 miljoen euro vrijgemaakt. Hoe wordt het plan verder geïmplementeerd? Blijft het tempo aangehouden? Worden er andere accenten gelegd?

Het globaal plan is ook een zeer evenwichtig plan. De diverse dimensies komen aan bod, ook het topje van de ijsberg, als ik het incident zo mag noemen. Het plan houdt zich echter eveneens bezig met de hele ijsberg, met alle facetten.

Er is bovendien een tweede bouwsteen. De twee opeenvolgende Vlaamse regeringen hebben duidelijke standpunten ingenomen over het jeugdsanctie-

recht. De standpunten wijken af van de houding van onze Waalse collega's. Op hun manier zijn die ook evenwichtig. We mogen stellen dat we in belangrijke mate een aantal slagen hebben binnengehaald. Dankzij Vlaanderen zijn bepaalde bekommernissen in de nieuwe jeugdbeschermingswet opgenomen.

Ik weet ook wel dat de situatie nog niet ideaal is. We hebben nog niet het jeugdsanctierecht dat we willen. We kunnen nog niet het hele pallet van herstellende en responsabiliserende maatregelen nemen. We hebben echter wel een heel grote stap vooruit gezet. De Vlaamse Regering heeft ook in deze een belangrijke basis gelegd.

Ik wil er ook op wijzen dat die hervorming al jaren aan de gang is. We hebben er op deze banken al hevige discussies over gevoerd. Een commentator van een Vlaamse krant heeft deze week geschreven dat het plan misschien niet volmaakt is. Hij pleitte er echter wel voor het zo snel mogelijk in te voeren zodat we een antwoord kunnen bieden op de vragen. Hij voegde eraan toe dat we er misschien ook aan moeten denken om in 2007 delen van deze wetgeving naar de gemeenschappen over te hevelen. Dat is echter een andere discussie.

Mevrouw de minister, u zult straks overleg plegen met uw collega's van de andere regeringen. Met welke vragen en, eventueel, antwoorden gaat u naar dat overleg?

Vindt u dat er nog moet worden gesleuteld aan het wetsontwerp of bent u eerder vragende partij om het zo snel mogelijk te implementeren? Wat is de timing voor de verdere implementatie van het globaal plan? Is de implementatie zoals we die nu voor ogen hebben de goede, gelet ook op de budgettaire restricties? Meent u dat we op een versnelde manier aan de noden uit de samenleving een antwoord moeten geven?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, het is goed dat het grootste deel van de politieke wereld gevolg heeft gegeven aan de oproep van de ouders van de vermoorde Joe om de sereniteit in het debat te behouden. Er is ook op die manier gemanifesteerd. Het is belangrijk dat de politiek nu een goed en structureel antwoord geeft. Ik vind het een goede zaak dat de diverse regeringen van dit land zich daarover buigen en proberen tot een oplossing te komen.

Ik wil twee bedenkingen maken. Het laat bij mij een wrang gevoel na dat gedurende veertien dagen gesproken is over Noord-Afrikaanse daders, terwijl achteraf blijkt dat het om twee Poolse jongeren gaat, het katholieke Europese land bij uitstek. (*Rumoer*)

Er is een groot appel geweest aan de moslimwereld die daar op een zeer goede manier heeft op gereageerd. Dat dit is gebeurd, zegt iets over het feit dat het stigmatiseren in onze samenleving meer ingebakken zit dan we hadden vermoed.

Ten tweede moet er mij nog iets van het hart en ik vind het spijtig dat de heer Dedecker niet aanwezig is. Mevrouw Ceysens, ik richt me dan ook tot u. Ik vind het gemak waarmee sommige mensen stigmatiserende woorden in de mond nemen, verschrikkelijk. 'Kutallochtonen' en 'kut-Marokkanen' zijn woorden die niet kunnen. Het is voor politici gemakkelijk om cafépraat over te nemen omdat je er applaus voor krijgt aan de toeg. Ik vind het echter onverantwoord en het legt een drukkende verantwoordelijkheid op uw fractie dat iemand zich op dergelijke manier uitlaat en een bepaalde bevolkingsgroep stigmatiseert. (*Applaus bij sp.a-spirit, Groen! en CD&V*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Dua, u hebt net getoond dat u zich daar ook aan bezondigt. (*Applaus bij VLD en CD&V*)

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw Ceysens, het is de verantwoordelijkheid van de politiek om in alle omstandigheden de sereniteit in het debat te bewaren. Dat was ook de oproep van de ouders. (*Rumoer*)

Dergelijke vrije tribunes leiden daar niet toe.

Mevrouw Patricia Ceysens: U misbruikt er zelfs het spreekgestoelte van dit parlement voor.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, u zult het allicht hebben over het jeugdsanctierecht en ik denk dat dit ook goed is. We willen meegeven dat het niet alleen mag gaan over bijkomende plaatsen. Het moet ook gaan over de sociale omkadering in dergelijke instellingen. Er is iets verschrikkelijks gebeurd, maar dat neemt niet weg dat we er niet mogen van uitgaan dat jonge delinquenten die ooit in die instellingen terechtkomen, verloren zijn voor de samenleving. Het is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering om ervoor te zorgen dat de sociale begeleiding er zo is dat er nog iets kan terechtkomen van een groot deel van die jongeren.

Het gaat natuurlijk ook over meer. Het gaat ook over de problematiek van de grootsteden, over het samenleven van verschillende culturen en over veiligheid in de steden. Ik hoop dat het debat daar ook over zal gaan. Het gaat ook over een groep kansarme jongeren, allochtone jongeren, over mensen die zo weinig perspectief hebben dat ze een moord plegen voor een statussymbool van onze consumptie-maatschappij, een MP3-speler. Dat is verbijsterend. Onze samenleving en de politiek hebben de verantwoordelijkheid om te zoeken naar oplossingen om die jongeren opnieuw een waardebesef mee te geven. Het onderwijs is daar belangrijk in, alsook de begeleiding van de ouders. Die jongeren moeten vooral een perspectief krijgen.

Twee op drie werklozen van vreemde afkomst geraken niet aan werk. We weten dat er een tijdbom in de maak is. Ik hoop dus dat dit ter sprake zal komen.

Onze grootsteden beschikken over te weinig middelen om iets aan de problemen te doen. De buurten waarin deze mensen wonen, zijn verloederd. Er zijn dringend investeringen nodig, zodat op een of andere manier een ontwikkeling ten goede op gang komt. Ik hoop dat de minister-president dit zal aanklaarten, en op die manier mee zal zorgen voor een structurele oplossing van de grote maatschappelijke problemen waarmee we worden geconfronteerd. (*Applaus bij Groen! en sp.a-spirit*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, collega's-ministers, collega's, de moord op Joe Van Holsbeeck is in de eerste plaats een afschuwelijke, laffe misdaad. Ik wil dat benadrukken. Vorige week hebben we ons medeleven overgemaakt aan de familie van Joe Van Holsbeeck. Het is van cruciaal belang dat recht geschiedt. De opsporing van daders moet resultaten boeken en nadien moeten er passende straffen worden opgelegd.

Vorige zondag zei ik al dat een dergelijke laffe misdaad niet noodzakelijk moet leiden tot de culpabilisering van een hele samenleving, laat staan de culpabilisering van een deel ervan. De afschuw van de samenleving voor de misdaad en de mars van afgelopen zondag zijn oproepen om de verantwoordelijkheid van de samenleving in haar geheel, waaronder maar niet alleen de overheid – want die kan het niet alleen oplossen –, te onderzoeken en ervoor te

zorgen dat dit laf en zinloos geweld niet of zo weinig mogelijk zou voorkomen.

In antwoord op de mars en de algemene verontwaardiging van de samenleving heeft de Vlaamse Regering nagedacht over de beleidsdomeinen die een invloed kunnen hebben op de sociale samenhang, het herstel van het respect voor normen en waarden en het remediëren aan een aantal problemen in de grote steden. Meer dan ooit is de Vlaamse Regering van oordeel dat de bepalingen in het Vlaams Regeerakkoord, dat door een meerderheid in dit parlement is goedgekeurd, en wat is beslist, onder meer in uitvoering van de meerjarenbegroting, evenwichtige, precieze, juiste en doeltreffende antwoorden zijn op de fenomenen die in verband worden gebracht met de afschuwelijke moord op Joe Van Holsbeeck.

Als ik het schematisch voorstel, dan kan ik stellen dat de Vlaamse Regering werkt rond drie clusters van beleidsdomeinen die van invloed zijn op de randvoorwaarden die kunnen bijdragen tot de realisatie van zo'n afschuwelijke misdaden, hoewel ze die natuurlijk niet verklaren. Het eerste domein is de problematiek van de voorkoming en de opvolging van jeugdcriminaliteit. Het tweede domein is de ondersteuning van de opvoeding van kinderen en jongeren. Het derde domein is het nemen van overheidsmaatregelen om de sociale samenhang en de maatschappelijke integratie, niet in het minst in de grote steden, te bevorderen. Voor elk van de domeinen bevestigt de Vlaamse Regering haar inspanningen die in een meerjarenaanpak zijn geïntegreerd, en ook beslist en in uitvoering zijn.

In verband met de jeugdcriminaliteit verheugen wij er ons over dat in het federale parlement is besloten tot bijsturing van de teksten over het jeugdsanctierecht. Het is voor ons van het grootste belang dat in de komende maanden zo snel maar ook zo doeltreffend mogelijk wordt voorzien in de nodige middelen om uitvoering te geven aan de nieuwe wetgeving. De Vlaamse Regering is vragende partij om afspraken te maken in het kader van een samenwerkingsakkoord, de financiering en andere afspraken die nog moeten gebeuren.

Voorts zijn wij ervan overtuigd dat het globale plan Bijzondere Jeugdzorg, dat ook door de sector zelf naar waarde wordt geschat, goede antwoorden geeft. Minister Vervotte zal er straks nog wat meer over zeggen. Er wordt immers voorzien in een aanzienlijke uitbreiding van de capaciteit voor de opvang en

begeleiding van minderjarigen, ook van de minderjarigen die een delict hebben gepleegd.

Het omkaderen en ondersteunen van de opvoeding van jongeren is ook anno 2006 een belangrijk punt. Mijnheer Dewinter, minister Vandenbroucke zal straks ingaan op uw concreet punt, namelijk de registratie van wat u illegale jongeren noemt die zich aanbieden om hier onderwijs te krijgen. Een verwijzing naar internationale verdragen, zoals het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens of het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind, kan een deel van de verklaring en het antwoord zijn.

De Vlaamse Regering is van plan de maatregelen uit te voeren die zij heeft voorzien op het vlak van bijvoorbeeld het tegengaan van spijbelen. In verband met de schoolafwezigheid zijn al gedeeltelijk maatregelen geïmplementeerd door de minister van Onderwijs. Minister Vandenbroucke zal nog een aantal maatregelen, die specifiek op Brussel kunnen worden toegepast, voor het voetlicht zetten.

We hebben in het kader van de opmaak van de meerjarenbegroting beslist om de budgettaire inspanning voor de zogenaamde time-outprojecten die tot doel hebben om de uitval uit het onderwijs tegen te gaan, te verdubbelen waardoor op het terrein resultaat kan worden geboekt.

Ten slotte verwijs ik naar de algemene aanpak. Mevrouw Ceysens heeft al verwezen naar de opvoedingsondersteuning. We werken aan een structureel netwerk van voorzieningen met onder meer de oprichting door de bevoegde minister van Welzijn van 14 opvoedingswinkels in de centrumsteden.

Wat het versterken van de sociale samenhang in de Vlaamse samenleving en de integratie betreft, verwijs ik naar het inburgeringsbeleid van minister Keulen. Er wordt een belangrijke klemtoon gelegd op de verantwoordelijkheid van de ouders voor de opvoeding en schoolbegeleiding van jongeren. Ook in de meerjarenbegroting is in een fors groeipad voorzien van 32 miljoen euro in 2005 naar iets meer dan 70 miljoen euro op het einde van de legislatuur. Minister Keulen geeft op dit ogenblik volop uitvoering aan dit beleid, en het inburgeringsdecreet wordt binnenkort voor de eindbespreking aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Er wordt voor het stedenbeleid op jaarbasis 100 miljoen euro geïnvesteerd om de leefbaarheid in onze steden te versterken.

Minister Vandenbroucke heeft met betrekking tot de jeugdwerkloosheid vooral ten aanzien van risi-

cogroepen tot zeer gerichte acties beslist. Ik denk onder meer aan het Meerbanenplan. Er is in samenwerking met de steden en gemeenten ook in andere zeer specifieke maatregelen voorzien, vooral gericht op laaggeschoolde jongeren die met hardnekkige werkloosheid te kampen hebben.

Ten slotte worden op initiatief van minister Anciaux inspanningen geleverd en budgettaire vertaald om het verenigingsleven en ook het vrijwilligerswerk te versterken. Dit moet de lokale sociale samenhang via de werking van jeugdverenigingen en sportverenigingen meer ruimte bieden.

Over het geheel van deze maatregelen is niet gisteren of eergisteren beslist, het is de uitvoering van wat in het regeerakkoord stond. Tijdens de eerste jaren van de legislatuur is dat beleid ook vertaald in beslissingen en in het reserveren van de nodige financiële middelen en de opmaak van het budgettaire meerjarenprogramma. Deze acties zijn al geruime tijd gepland, voorbereid en zijn momenteel in uitvoering. De afschuwelijke misdaad op Joe Van Holsbeek en het algemene maatschappelijke aanvoelen van problemen en fenomenen in de Vlaamse samenleving – ik refereer aan onder meer de mars van vorige zondag – heeft ons meer dan ooit overtuigd van de noodzaak en de juistheid van deze maatregelen. Wetten, decreten of beleid zullen echter nooit een misdaad zoals gepleegd op Joe Van Holsbeek, volledig kunnen uitsluiten.

Dit is de verantwoordelijkheid van de hele samenleving en niet enkel van de overheid. Dit mag ons evenwel niet beletten om dergelijke misdrijven in Vlaanderen zo veel mogelijk te vermijden. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, we hebben in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en tijdens plenaire zittingen al op geregelde tijdstippen debatten over jeugddelinquentie gevoerd. Tijdens deze debatten hebben we het vooral gehad over de problemen die we in dit verband dagelijks ervaren. We mogen evenwel nooit de illusie koesteren dat we complexe opvoedings- en samenlevingsproblemen met een paar beleidsmaatregelen kunnen oplossen. Om die reden heeft de Vlaamse Regering bewust voor een meersporenbeleid gekozen. Dit samenhangende beleid moet aangepaste antwoorden bieden op de vragen die de verschillende gezinssituaties oproepen.

Deze werkwijze heeft ertoe geleid dat de Vlaamse Regering op 3 februari 2006 heeft beslist voor de bijzondere jeugdzorg een investeringsplan ten belope van 25 miljoen euro op te stellen. De meeste investeringen zullen in 2007 plaatsvinden. Voor 2006 zijn eveneens al een aantal belangrijke uitbreidingen gepland. Ik denk hierbij aan de crisishulp aan huis, aan het herstelgericht werken en aan de twintig bijkomende plaatsen voor delictplegers. De grootste brok van de uitbreidingen is evenwel voor 2007 gepland.

Volgend jaar zullen we specifiek in de voorzieningen voor veelplegers en voor first offenders investeren. We zullen tevens de nodige aandacht schenken aan jongeren in problematische opvoedingssituaties. Er zullen 32 bijkomende plaatsen voor first offenders komen. Dit is een nieuwe aanpak. Het gaat hier om een aparte opvang. Deze opvang staat los van de huidige situatie in de gemeenschapsinstellingen. Momenteel worden de first offenders en de jongeren in een problematische opvoedingssituatie samen opgevangen. De nieuwe plaatsen zijn bedoeld om de first offenders apart op te vangen. Het lijkt ons nuttig en zelfs noodzakelijk om beide groepen uit elkaar te halen. Bovendien zullen er nog 25 bijkomende plaatsen voor de veelplegers komen. Het gaat hier om de harde kern van jongeren.

In 2006 besteden we veel aandacht aan het wettelijke kader, meer bepaald aan het jeugdsanctierecht. Een welzijnsbeleid kan enkel werken indien er een consequent, samenhangend, adequaat en geloofwaardig wettelijk kader is. Ik ben blij dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers het geamendeerde wetsontwerp gisteren heeft goedgekeurd. De Vlaamse overheid heeft al eerder laten weten dat ze zich in de gewijzigde visie kan vinden. We zijn vragende partij om de nieuwe wet snel en adequaat uit te voeren. Tijdens het overleg zullen we dit standpunt naar voren brengen. We willen dat de wet snel kan worden uitgevoerd en dat we snel de nodige samenwerkingsovereenkomsten kunnen sluiten. De welzijnsvoorzieningen, justitie en de politie moeten een goede samenwerking op het terrein tot stand brengen.

Concreet betekent dit dat er een federaal detentiecentrum komt. Dit staat in de tekst van de nieuwe wet. De Vlaamse overheid en minister Onkelinx voeren momenteel reeds gesprekken over de in dit verband af te sluiten samenwerkingsovereenkomst. Vlaanderen is vragende partij en stelt zich als een constructieve partner op.

De Vlaamse Regering heeft reeds eerder besloten om de capaciteit van de gesloten instellingen uit te breiden. In Mol komen er twintig plaatsen bij. Bovendien staat in het globaal plan dat er 25 bijkomende plaatsen voor veelplegers en tweemaal 32 bijkomende plaatsen voor first offenders zullen komen.

Veelplegers zijn voor mij een hardnekkige groep waarop we aparte antwoorden moeten bieden. Vandaar het belang dat we hechten aan het kunnen putten uit het correctioneel recht. Als bescherming niet meer werkt, moeten we het strafrecht kunnen laten toepassen.

In het globaal plan Bijzondere Jeugdzorg hebben we voorzien in zeer intensieve gedragsprogramma's. Het is de bedoeling dat iemand die een daad stelt daar niet alleen voor wordt gestraft, maar dat we tegelijkertijd voorkomen dat die persoon in de toekomst nog zulke daden stelt. Vandaar het belang dat we in Vlaanderen steeds hebben gehecht aan het herstelgericht werken.

Ik ben blij dat in de wetteksten ook het herstelgericht werken wettelijk verankerd is en als maatregel kan worden opgelegd. Met herstelgericht werken willen we onze daders laten beseffen wat de impact is van hun daden, zowel op het slachtoffer en zijn of haar gezin als op de samenleving in het algemeen. Deze confrontatie zorgt ervoor – en dat wordt ook aangetoond door studies – dat het hervall daalt en deze mensen beslissen om niet opnieuw in criminele daden te vervallen. We willen hier dan ook graag extra in investeren. In ons investeringsplan wordt hiervoor twee miljoen euro extra vrijgemaakt.

Collega's, geweld is een rode draad door mijn beleidsdomeinen, met intrafamiliaal geweld, kindermishandeling en jeugdgedelinquentie als enkele voorbeelden. Vanuit Welzijn, Cultuur en Onderwijs en vanuit de media en de politiek moeten we de wortels van geweld aanpakken en patronen van geweld doorbreken. We moeten er samen voor zorgen dat geweld nooit een gewoonte wordt.

Daarom moeten we ervoor zorgen dat zowel onze samenleving als onze gezinnen ondersteund en versterkt kunnen worden. Kinderen die thuis niets anders hebben gezien dan geweld en kinderen die opgegroeid zijn met geweld, zullen geweld vaak als enige antwoord en vaak ook als enige uitweg zien. Jammer genoeg is geweld vaak het enige dat deze kinderen kennen. Jammer genoeg zorgt dat er vaak

voor dat voor hen geweld het enige is dat veilig is. Daar moet de overheid optreden en beschermen, maar tegelijkertijd ook een perspectief bieden. De overheid moet ervoor kunnen zorgen dat andere mogelijkheden worden aangeleerd voor deze kinderen en deze gezinnen.

In ons investeringsplan wordt hier heel veel aandacht aan besteed. Verschillende programma's zullen worden opgezet, zelfs voor 0- tot 3-jarigen, met de hoop dat deze kinderen kunnen opgroeien in gezonde gezinssituaties en we er op deze manier toe kunnen bijdragen dat de ontwikkeling van bijvoorbeeld antisociaal gedrag kan worden tegengegaan.

We investeren ook zwaar in preventie, in de centra voor kindzorg en gezinsondersteuning en in de crisis hulp aan huis, voor in totaal 640 plaatsen.

Collega's, gezinnen zijn voor velen een bron van geluk en zingeving. Maar we moeten ook erkennen dat ze voor velen ook een bron van relationele en persoonlijke problemen zijn, zeker door een aantal maatschappelijke evoluties. We stellen vast dat de groep van alleenstaande ouders zeer sterk groeit en soms in zeer kwetsbare posities terechtkomt. Het gaat dan om armoede, werkloosheid, psychische problemen, depressie, drugs en alcohol.

Op veel momenten in een mensenleven kan de opvoedingslast en/of opvoedingonzekerheid te groot worden. Het is op dat moment dat de draagkracht van een gezin wordt aangetast. Dat zijn nu juist de risicomomenten voor geweld en een verdere ongezonde ontwikkeling van het kind. Op dat punt willen we vanuit Welzijn de ouders ondersteunen.

Laat me duidelijk zijn: ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kind. Wij moeten hen responsabiliseren, maar als overheid willen we hen ook zeer graag helpen. Vandaar de aandacht die we willen besteden aan opvoedingsondersteuning. In 2006 zullen we dan ook het decreet betreffende opvoedingsondersteuning herbekijken.

De betrokkenheid van de ouders bij de opvoeding van een kind is cruciaal voor de gezonde ontwikkeling van een kind. Deze betrokkenheid moeten we zo maximaal mogelijk stimuleren en ondersteunen. Belangrijk is dat veel instellingen daar een verantwoordelijkheid in hebben: scholen, welzijn, politie en justitie.

Jeugd delinquentie en jongeren die opgroeien in problematische opvoedingssituaties verdienen meer dan ooit onze blijvende aandacht. Ik ben van plan om consequent en daadkrachtig het meersporenbeleid dat we in Vlaanderen op het getouw hebben gezet, voort te zetten. We zijn bereid daarvoor de nodige investeringen te doen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, daarnet is het onderwijs ter sprake gebracht. Ik denk dat dat zeer terecht en welkom is.

Ik ben wel wat verbaasd over de invalshoek die daarbij werd ingenomen. Ik heb begrepen dat een deel van de oppositie zei dat scholen een soort register moeten aanleggen aan de hand waarvan men ouders kan opsporen die illegaal in ons land verblijven.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, ik heb gezegd dat alle jongeren die op scholen aanwezig zijn in een register moeten worden gecentraliseerd waar de politiediensten en de Dienst Vreemdelingenzaken in dergelijke omstandigheden een beroep op kunnen doen. Wij willen niet een register op basis waarvan een actief opsporingsbeleid ten aanzien van de ouders moet worden gevoerd. De nuance is duidelijk. Dat zorgt ervoor dat we tenminste niet een groep van mensen hebben die in de praktijk niet eens bestaan, die naar school gaan, gezondheidszorg genieten, die hier wonen en vaak ook werken, maar in de praktijk niet geregistreerd zijn en die we niet kennen. Eigenlijk kennen we ze wel, want hun kinderen gaan naar school. Ze beroepen zich op allerlei faciliteiten van de gezondheidszorg, ze gaan naar het OCMW en ze huwen hier, want ook het recht op huwen is verzekerd voor deze groep. Deze groep die bepaalde rechten heeft, moet op de een of andere manier ook geregistreerd worden. Men bouwt een totale parallelle samenleving op waar men rechten aan geeft, maar die daarentegen geen enkele plicht heeft, zelfs niet de plicht geregistreerd te zijn. Dat kunt u als minister toch niet verdedigen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik dank u voor deze toelichting, maar ik blijf een beetje verbaasd. Ik ben al blij dat u niet hebt gezegd wat ik dacht dat was gezegd. Ik verontschuldig me daarvoor. Ik dacht dat was gezegd dat scholen een soort van derde politiedienst zouden moeten worden. Daar ben ik niet voor

en dat heeft geen enkele zin, maar u pleit hier dus niet voor.

Wat u nu zegt, is toch ook een klein beetje naast de kwestie, want er zitten in onze scholen kinderen van ouders die hier niet legaal verblijven, dat is geweten. We hebben daar ook afspraken over met minister van Binnenlandse Zaken Dewael. Scholen waar kinderen zitten van mensen die hier illegaal verblijven, blijven onderwijs aanbieden. Dat is een verplichting die Europees vastligt, en het is ook normaal. Ik heb liever dat ze in een school zitten dan dat ze rondlopen, u ook. Vanzelfsprekend hebben we daarover communicatie. Als bijvoorbeeld de minister van Binnenlandse Zaken van oordeel is dat de ouders het land moeten verlaten, verzetten we ons daar niet tegen, maar we maken afspraken over hoe dat gebeurt. Dat moet gebeuren op een menselijke manier. Dat is allemaal zeer doorzichtig en open en bloot.

Vanzelfsprekend houden de scholen bij wie er op de school zit. Ik kan me niet inbeelden dat, als de politiediensten zouden vragen aan een school wie er naar school gaat, die zou weigeren dat te zeggen. Dat zou inderdaad niet correct zijn. Ik hoop dat daarmee dit punt uitgeklaard is.

Ik wil komen tot wat naar mijn mening de essentie is van de rol van het onderwijs. Mijnheer de voorzitter, sta me toe daar een algemene beschouwing over te maken, wetende dat verklaringen gemakkelijk zijn en dat de realiteit hardnekkig en moeilijk is.

Het onderwijs moet bijdragen aan een samenleving waar echt wordt samengeleefd, waar mensen respect hebben voor elkaar en ook voor spelregels, waar aan jonge mensen duidelijk wordt gemaakt dat er grenzen zijn die niet mogen worden overschreden. In onze samenleving en ons onderwijs hebben we terzake heel wat werk te doen, net als in andere landen.

Ik wil duidelijk zijn: u hoort me niet zeggen dat de spijbelaar van vandaag de dief van morgen is. Zo zit dat niet in elkaar. U hoort me al evenmin zeggen dat de kleine pester van vandaag de moordenaar van morgen is. Daar geloof ik niet in. Wel meen ik dat de samenleving die de pester en de spijbelaar tolereert en laat zien dat de pester en de spijbelaar worden getolereerd, het moeilijker zal hebben om efficiënt op te treden wanneer grenzen ernstig worden overschreden. Een dergelijke samenleving heeft het moeilijker om om te gaan met ernstige vormen

van jeugd-delinquentie en -criminaliteit, net als met criminaliteit in het algemeen.

Ik ben dus geen aanhanger van de stepping-stonetheorie, die stelt dat de kleine pester morgen een moordenaar zal zijn. Ik ben echter wel een aanhanger van de broken-windowtheorie. Als de politie vaststelt dat er in een wijk veel gebroken ruiten zijn en de gevels verloederd zijn, zijn er vermoedelijk in die wijk ook wel ernstiger dingen aan de hand. Daar moet dus worden opgetreden, en die ruiten moeten ook worden hersteld. Dit soort politieopvatting werkt. Dat is al bewezen in vele steden en gemeenten in de wereld. Voor mij zijn pesten op school en spijbelen in zekere zin de gebroken ruiten van de jeugd-delinquentie en de kleine en grote criminaliteit. Daar moet tegen worden opgetreden. Wat dit betreft, hebben we vorige week een belangrijk debat gevoerd in de commissie voor Onderwijs, over het spijbelactieplan van de regering. Er is een breed draagvlak aan het ontstaan voor dit plan, dat ervoor zal zorgen dat de aanpak op een aantal punten kordater en veel vollediger zal zijn dan die van de voorbije jaren.

Ik wil dit kort overlopen, om vervolgens meteen heel praktisch te worden. Om te beginnen wens ik dat we inzake spijbelen zouden komen tot een totale en efficiënte controle op het voldoen aan de leerplicht. Vandaag is die controle niet totaal: we controleren steekproefgewijs en eerlijk gezegd gebeurt dat op een zeer ambachtelijke wijze. Het streven naar die omvattende controle is een ambitieuze, technisch en administratief ingewikkelde hervorming, maar we wensen die de komende twee jaar tot stand te brengen.

Een zeer belangrijk knelpunt daarbij, dat ik dadelijk zal aankaarten bij de ontmoeting die we zullen hebben met de federale premier, is Brussel. Er is in Brussel geen controle op de leerplicht, om de zeer eenvoudige reden dat er sprake is van twee onderwijsautoriteiten die leerlingen ontvangen in hun scholen, maar niet samen nakijken of die groep leerlingen inderdaad overeenstemt met de groep leerlingen die in de scholen zouden moeten zitten. Zo weten we tenminste dat er in andere Vlaamse steden sprake is van leerlingen die rondlopen, zodat we kunnen optreden. Wat Brussel betreft, weten we dat dus niet. Ik zal dus van de gelegenheid gebruik maken om voor te stellen aan de collega's van de Franse Gemeenschap en de federale premier dat in Brussel een bicommunautaire hoofdstedelijke cel zou worden opgericht, waarin we samen die leer-

plichtcontrole organiseren. De twee gemeenschappen kunnen daar de gegevens die ze hebben over de ingeschreven leerlingen naast elkaar leggen. De drie gewesten kunnen er de gegevens die ze hebben met betrekking tot het rijksregister naast elkaar leggen. Dat zal ons in staat stellen eindelijk een totale controle te doen op het voldoen aan de leerplicht in Brussel. Overigens zal dat ons ook beter in staat stellen om in Vlaanderen te controleren. Er is immers ook sprake van mensen uit Vlaanderen die ergens in de Franse Gemeenschap onderwijs genieten, en omgekeerd.

Ik zal er dus voor pleiten dat er zeer snel praktische maatregelen zouden worden genomen die ons moeten toelaten de komende twee jaar te komen tot een werkelijke gezamenlijke controle op het voldoen aan de leerplicht in Brussel, Vlaanderen en Wallonië. Dat zou een enorme stap voorwaarts zijn.

U weet dat ik ook vind dat we de leerplicht vrij strikt moeten opvatten. Dat betekent wat mij betreft dat leerlingen in het begin van september ingeschreven moeten zijn.

Ik wil het gebruik van de leerplichtwet ook in die zin veranderen, want dat kunnen we.

Bovendien moeten we in Vlaanderen beslissen dat jongeren tot 18 jaar voltijds leerplichtig zijn, en niet deeltijds. In dat concept van deeltijdse leerplicht geloof ik immers niet als het betekent dat jonge mensen twee dagen naar school gaan en voor de rest drie dagen thuis zitten of eventueel op straat lopen. Ik ben voor een voltijds engagement, vijf dagen per week. Dat moet in de wet op de leerplicht staan, en we kunnen dat in Vlaanderen met onze eigen decreetale invulling ook doen.

Tegelijkertijd moeten we natuurlijk die jonge mensen, die eigenlijk niet meer in staat zijn om vijf dagen per week zinvol naar school te gaan, werkervaring, projecten en activiteiten aanbieden waarmee ze hun jeugd op een zinvolle manier besteden. Ik zal straks ook bij de federale minister van Justitie aankomen dat we een consequent vervolgingsbeleid willen wanneer we aan het parket dossiers overmaken met betrekking tot hardnekkig spijbelen, waarbij eventueel ook ouders niet bereid blijken te zijn te helpen. Dan moet het parket worden ingeschakeld. Ik wens dan ook duidelijk afspraken te maken met de federale minister van Justitie over het gevolg dat de parketten geven aan die dossiers. Het kan beter, maar

eerlijk gezegd kan de kwaliteit van onze dossiers ook beter. We moeten ons huiswerk dus aan beide kanten maken.

Ons onderwijs heeft een belangrijke rol te spelen, maar we mogen onszelf niet wijsmaken dat we in een handomdraai alle problemen van de samenleving kunnen oplossen, zeker niet vanuit het onderwijs alleen. Toch moeten we onze bijdrage proberen te leveren. Ik pleit voor scholen die warm zijn en sterk. Met warm bedoel ik dat ze open moeten staan voor jonge mensen met problemen, in staat moeten zijn met die problemen om te gaan, moeten proberen iedere jongere naar zijn of haar waarde te schatten en te zorgen voor een warm onthaal en een sfeer die jonge mensen aantrekt.

Waar dat niet lukt, moeten we met alternatieve oplossingen komen. We hebben al bekendgemaakt dat we heel wat meer geld zullen uittrekken voor projecten om jongeren met wie op de schoolbanken echt niets meer aan te vangen is, gedurende een tijdje van de school weg te halen en elders tot inkeer te laten komen, zodat ze rijp worden gemaakt om weer zinvol naar school te gaan. Voor die time-outprojecten zullen we heel wat extra geld uittrekken. Dat past in een positieve aanpak met warme scholen.

Scholen moeten echter ook sterk zijn en kordaat optreden als mensen op een hardnekkige manier grenzen overschrijden en het onmogelijk maken om de samenleving die we willen, op te bouwen. Ik geloof niet dat de spijbelaar van vandaag de moordenaar van morgen is; zo simpel is het niet. Maar als we aan een samenleving bouwen, dan moeten we dat doen op alle niveaus, zowel in de details als in de grote zaken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik betreurt dat we niet zijn ingegaan op het verzoek van onze fractie om over dit thema een ietwat uitgebreider debat te organiseren. Nu draait het erop uit dat de vraagstellers vijf minuten hebben kunnen spreken, en de regering drie kwartier. Niettemin dank ik de regering voor het uitgebreide antwoord van de drie ministers.

De minister-president sprak over het herstel van waarden en normen en het bevorderen van de sociale samenhang in de samenleving. Ik ben het daar volkomen mee eens. Vervolgens hoorden we een pleidooi voor een jeugdsanctierecht, het versterken van het plan bijzondere jeugdzorg met middelen, het

nemen van maatregelen tegen spijbelen door middel van het spijbelplan waar minister Vandenbroucke over sprak, het versterken van het vrijwilligerswerk, het nemen van maatregelen voor de opvang van drugverslaafden enzovoort.

Dames en heren van de meerderheid en van de regering, dat is allemaal interessant, maar helaas in dit dossier niet ter zake. Ik wil het hier dus ook niet hebben over ons pleidooi om de strafrechtelijke meerderjarigheid naar 14 jaar te brengen of bij herhaaldelijk spijbelen en recidiverend crimineel gedrag ook de ouders verantwoordelijk te stellen, desnoods door de inhouding van het kindergeld. Ik zal het ook niet hebben over ons voorstel om tuchtstages in te voeren, de fameuze bootcamps voor harde-kernjongeren naar Amerikaans model enzovoort. Want dat is in dit dossier evenmin ter zake.

De essentie is dat het over illegalen gaat. Met al de goede maatregelen die werden opgesomd, wordt deze, almaar groeiende, groep in onze samenleving niet of nauwelijks bereikt. Omdat die mensen in de illegaliteit verblijven, hebt u er zo goed als geen vat op. Daarom is het ook een groep met een verhoogd risico op crimineel gedrag en dergelijke, een groep die moeilijk past in het waarden- en referentiekader dat wordt voorgesteld. Het is bovendien een groep die niet gekend is.

Door omstandigheden verblijven die mensen hier in volkomen illegaliteit. Ze worden zelfs niet geregistreerd. Ik herhaal dat daar het schoentje wringt. Ik heb er geen problemen mee dat die mensen recht krijgen op onderwijs en op gezondheidszorg, want die rechten moeten voor iedere mens, ook voor illegalen, gegarandeerd worden. Het kan echter niet zijn dat deze mensen allerlei rechten krijgen, zonder dat ze worden geregistreerd wanneer ze gebruik maken van deze faciliteiten. Indien deze mensen worden geregistreerd, kan er op het ogenblik van calamiteiten worden ingegrepen. Dat is nu niet het geval. Ik dring daarom aan op registratie.

Minister Vandenbroucke, u beroept zich op het broken-windowprincipe. Ik neem aan dat u het boek *terzake van de twee Amerikaanse criminologen en sociologen* hebt gelezen. Het broken-windowprincipe vormt de intellectuele, politieke en ideologische basis voor het zerotolerantiebeleid dat in diverse Amerikaanse steden met groot succes in de praktijk werd gebracht. Ik zou graag hebben dat u zich niet enkel beperkt tot het bijtreden van het broken-windowprincipe, maar dat u consequent bent en ook het

zerotolerantiebeleid in de praktijk brengt. Ik vraag u om in het huidige beleid een beetje af te stappen van de mentaliteit van 'alles kan en alles mag' en van het feit dat we het onvoldoende aandurven om bepaalde waarden en normen op te dringen, ook aan vreemdelingen in onze samenleving, in het onderwijs en elders.

Ik meen te mogen zeggen dat een kordaat en efficiënt vreemdelingeninburgerings-, asiel- en illegalenbeleid heel veel problemen uit dit dossier zou hebben vermeden. Dat is de essentie. Laten we dus niet rond de pot draaien en ons omwille van de politieke correctheid verbergen achter een scherm van maatregelen die in dit concrete dossier heel weinig verschil zouden hebben gemaakt. Het enige wat een verschil zou hebben gemaakt is een streng vreemdelingenbeleid en een efficiënt en kordaat illegalenbeleid waarbij illegalen actief worden opgespoord en ze worden gerepatrieerd naar het land van herkomst in de plaats van hen, zoals nu het geval is, te gedogen en er veel te veel eieren onder te leggen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord.

Mijnheer de minister-president, u zei dat u verheugd bent over de bijsturingen van het ontwerp-Onkelinx. Er werden inderdaad een aantal verbeteringen aangebracht. Ik heb dat ook gezegd, want ik heb er geen probleem mee om dat toe te geven.

Mevrouw de minister, u verwees naar de positieve aspecten van de herstelgerichte maatregelen. Die aspecten kunnen inderdaad positief zijn, maar uw Vlaams regeerakkoord pleitte voor een echt jeugdsanctierecht. Met het huidige wetsontwerp waarover gisteren in de Kamer werd gestemd, kunnen we nog steeds niet spreken van een echt jeugdsanctierecht. We bezitten nog altijd niet de mogelijkheid om bestraffend op te treden tegen jongeren, jonger dan 16 jaar, die delinquente feiten hebben gepleegd. Vandaag stond er in een krant een overzicht van de feiten die de laatste twee jaar werden gepleegd door minderjarigen. Hoe zeer ik het ook betreurt, we weten allemaal dat de leeftijd waarop jongeren zware delinquente feiten plegen, helaas steeds lager wordt.

Ik heb spijtig genoeg geen antwoord gekregen op mijn vraag of u bereid bent om straks – over een kwartier volgens de kranten – een pleidooi te hou-

den voor de uitbouw van een eigen Vlaamse jeugd-gevangenis in plaats van opnieuw te investeren in een federale instelling. U weet dat we heel kritisch staan tegenover die federale instelling en dat we meer geloven in een bijkomende, eigen Vlaamse, gesloten instelling waar criminele jongeren zeer streng kunnen worden aangepakt.

Tegelijkertijd, mevrouw de minister, moeten er maatregelen komen die een heropvoeding mogelijk maken met het oog op de terugkeer naar de samenleving.

Zelfs als het nieuwe wetsontwerp op de daders van die vreselijke feiten zou worden toegepast, dan nog zouden ze milder worden gestraft dan tot nu toe het geval was. In de hypothese, en ik hoop dat, dat de jeugdrechter de daders zal doorverwijzen naar het hof van assisen, is de strafmaat verlaagd. Als we dat dan nog koppelen aan de nieuwe wet-Lejeune waarin de voorwaardelijke invrijheidstelling een recht geworden is, dan kunnen we zeker zijn dat die daders binnen tien jaar, jawel tien jaar, vrijkomen.

Mevrouw de minister, ik heb absoluut geen waarborgen gekregen. Ik hoop dat u er in uw overleg met minister Onkelinx werkelijk op aandringt dat het jeugdrecht snel wordt toegepast. Minister Onkelinx heeft tot januari 2009 de tijd om de wet uit te voeren. Als de Franstaligen dit opnieuw op de lange baan willen schuiven, kunnen zij dat doen.

Tot slot, in het Vlaams regeerakkoord hebt u, mevrouw de minister, en de hele Vlaamse Regering een uitdrukkelijk pleidooi gehouden voor de overheveling van het jeugdsanctierecht naar Vlaanderen. Ik vind dat een fantastisch principe, maar mooie principes inbouwen is gemakkelijk. U hebt de plicht die principes in praktijk om te zetten. Wanneer gaat dat gebeuren? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijn fractie kan zich volledig vinden in de antwoorden van de drie ministers. We willen constructief meewerken aan dit aspect van het beleid, want het gaat om belangrijke punten die onze toekomst in Vlaanderen moeten veiligstellen. We moeten daarmee doorgaan.

Ik ben heel erg ontgoocheld in de groene oppositie. Ze heeft er – bij gebrek aan geloofwaardigheid in deze zaak en aan een kordate visie op het jeugdrecht – voor gekozen om een platte aanval te lanceren. Ze trapt daarmee zelf in de val van de stigmatisering van een bepaalde bevolkingsgroep.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw Ceysens, terwijl u hier nu zegt dat uw fractie het volledig eens is met de regeringsverklaringen, was uw partijgenoot de heer Dedecker in de leeszaal een totaal ander verhaal aan het ophangen. Over geloofwaardigheid gesproken!

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, ik ben blij met het antwoord namens de regering. Het was gecoördineerd, meerzijdig en had oog voor een totale aanpak. Het is van belang dat de hele Vlaamse Regering dat antwoord ondersteunt. Het gaat om veel meer dan het Vlaams Belang beweert, namelijk het straffen van jongeren. Het gaat ook om inspanningen voor integratie en om respect voor mensen. Die beide moeten we nog versterken.

Ik hoop dat het constructieve overleg straks wordt voortgezet, dat er financiële afspraken worden gemaakt met de federale en de deelstaatregeringen. Ik hoop dat u erover waakt dat voor de realisatie van de wet op de bijzondere jeugdzorg wordt samengewerkt en dat er ook federale budgetten worden vrijgemaakt opdat dit snel in werking kan treden.

1 januari 2009 lijkt me een te lange termijn. Vlaanderen moet eerder klaar staan. Als de federale overheid extra geld wil investeren, stel ik voor om dat te aanvaarden. Het is niet omdat de federale overheid wil meefinancieren dat ze dit ook moet organiseren.

De Vlaamse knowhow staat ter beschikking om dit effectief uit te voeren. Dit is geen afstand van bevoegdheid. Goede afspraken maken goede vrienden.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, ik betreurt het dat we hier geen actualiteitsdebat van hebben gemaakt. Dit onderwerp komt daar zeker voor in aanmerking. We hebben wel een uitgebreid antwoord gekregen van de regering.

De voorzitter: Mevrouw Dua, het Bureau heeft hierover gediscussieerd. De fracties, waaronder ook Groen!, hebben geoordeeld om dit niet te doen. Ik wil die discussie niet naar buiten brengen. Wat het Bureau beslist, is zijn verantwoordelijkheid, wat het parlement beslist, is zijn verantwoordelijkheid. We kunnen dit niet elke keer vanuit een andere invalshoek bekijken.

Elke fractie was vrij om te spreken. Daarnet gaf de heer Dewinter een opmerking over de tijd die de regering nam om te antwoorden. Het is belangrijk dat de regering hierop antwoordt. De sprekers van

het parlement hebben 31 minuten en 35 seconden genomen, de regering 29 minuten. We zijn dus nog steeds in de meerderheid. Stoort u zich daar niet aan.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, dit is een persoonlijke reflectie. Een dergelijke kwestie is een actualiteitsdebat waard.

De voorzitter: Sommige actualiteitsdebatten hebben minder lang geduurd dan deze discussie: 'What's in a name?' Belangrijk is dat er beslissingen komen. Daar wachten we op.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, we mogen niet doen alsof dit probleem in 1, 2, 3 zal worden opgelost. Het is een complex probleem, waarvoor we geen pasklare oplossing kunnen zoeken in een handomdraai. Tenzij we voor de simplistische oplossingen van het Vlaams Belang zouden kiezen natuurlijk. Dan wordt het heel gemakkelijk.

De heer Dewinter heeft trouwens een nieuwe zondebok gevonden. Eerst waren het de allochtonen, nu zijn het de illegalen. Als de informatie uit de kranten juist is, wat ik niet weet, dan is de dader iemand die 3 maanden in ons land heeft verbleven.

De regering heeft een aantal goede intenties. Het is een herhaling van wat in de beleidsbrieven staat. De uitdaging voor de gezamenlijke regeringen van dit land is om dit moment aan te grijpen om radicale keuzes te maken in een bepaalde richting. Ik denk aan 2 zaken die ik niet heb gehoord in de antwoorden.

In de eerste plaats gaat het om tewerkstelling van kansengroepen en zeker van allochtonen. Dat blijft een groot pijnpunt in onze samenleving. Als we daarvoor geen oplossing vinden, dan zullen we in de problemen komen.

Een tweede belangrijk punt is het stedenbeleid. De centrale overheid zal dit niet volledig kunnen oplossen. We zullen de grote steden moeten inschakelen. Brussel is daarbij een apart geval, maar zowel Brussel, Antwerpen als Gent zullen meer middelen moeten krijgen om dit op het terrein aan te pakken. Ik heb daarop geen antwoord gekregen, minister Keulen. Ik vermoed dat we daarover op een ander moment ten gronde zullen kunnen discussiëren. Dit moet ook een thema zijn dat straks op het Overlegcomité ter sprake komt.

Minister Inge Vervotte: Het gaat niet over een gesloten instelling. Ik heb daarop geantwoord door te wijzen op de uitbreiding van de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen. Vanuit het globaal plan starten we met nieuwe proefprojecten, zodat het privé-aanbod kan toenemen. Binnen onze bevoegdheid nemen we hierin onze verantwoordelijkheid.

Het is duidelijk dat we vragen om een jeugdgevangenis. Dat is een gemengde bevoegdheid, omdat de uitvoering van correctionele straffen behoort tot de federale overheid. Daarvoor zullen we een samenwerkingsovereenkomst afsluiten. De federale overheid zal de infrastructuur en de beveiliging financieren, Vlaanderen zal verantwoordelijk zijn voor de pedagogische ploeg.

Het gaat dus niet over een gesloten instelling, want dat is onze bevoegdheid en die bevoegdheid willen we ten volle uitputten. Het gaat wel over een jeugdgevangenis en tot op vandaag is de strafuitvoering een federale wetgeving.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Dua, wat uw opmerking over de financiering van de lokale besturen betreft, is het inderdaad een goede zaak om daar een fundamenteel debat over te voeren. U kunt er echter niet om heen dat er nooit meer geld is gegaan naar die lokale besturen en naar de steden. In het Gemeentefonds zit nu 1,706 miljard euro. Alleen al op basis van de index komt er dit jaar 60 miljoen euro bij. Maar ook de behoeften zijn massaal aanwezig. Daarnaast is er het Stedenfonds met 111 miljoen euro. Dat bedrag mag vrij worden besteed en gaat exclusief naar de dertien grote steden. Naar het Stadsvernieuwingsfonds dat de steden moet helpen om grote infrastructuurwerken mee te financieren, gaat 30 miljoen euro.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, in het beleid ten aanzien van de lokale besturen moeten duidelijke keuzes worden gemaakt. Nu wordt er meer geld uitgegeven, hetzij aan alle lokale besturen, hetzij aan een groot aantal steden en gemeenten. Dat is niet juist. Op een bepaald moment zal het geld geconcentreerd moeten worden daar waar het nodig is, meer bepaald in de grote steden Brussel, Antwerpen en Gent.

Minister Marino Keulen: Het geld in het Stedenfonds en in het Stadsvernieuwingsfonds gaat exclusief naar de grote steden. Die keuze wordt dus gemaakt. Ik vind het verder ook een goede zaak dat de steden die middelen vrij mogen besteden. We staan immers

allemaal achter de autonomiegedachte. Elke stad is verschillend en moet eigen klemtonen kunnen leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart De Wever tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toespraak van de minister-president aangaande de transfers en de validering van de ABAFIM-studie terzake

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u hebt gisteren in Luik een toespraak gehouden voor een club, meer bepaald de Grand Liège die naar verluidt bestaat uit belangrijke mensen en politici. U hebt daar uw communautaire agenda besproken. U hebt gezegd dat de sociaal-economische bevoegdheden dringend moeten worden overgeheveld en dat de huidige transfers niet in verhouding staan tot een verantwoord federalisme. Zonder verantwoordelijkheid kan geen echte solidariteit bestaan. Ik lees in een Belgabericht dat u hoopt dat uw discours niet wordt beantwoord met oneliners en karikaturen. Ik zal u dan ook niet betitelen als een gevaarlijk man of een separatist, al was het maar omdat dat vanuit mijn perspectief stielberd zou zijn.

U hoopt op een ernstig debat. Ik hoop dat ook. Ik wil u vooral bedanken voor de analyse die u hebt gemaakt, ook aan de andere kant van de taalgrens waar het wellicht minder evident is om zo'n duidelijke taal te spreken. U probeert een sense of urgency te creëren over de sociaal-economische bevoegdheden die echt noodzakelijk is. Ik ben ook blij dat u over de transfers hebt gesproken. Het is nog niet zo lang geleden dat je ook in Vlaanderen zelf werd verketterd indien je durfde te beweren dat die transfers overdreven groot zijn en dat ze inproductief worden ingezet ter financiering van een systeem dat zijn eigen behoeften creëert. Het systeem maakt dat de objectieve gronden waarop de gelden strictu sensu worden overgeheveld, door de transfers worden gecreëerd en in stand gehouden. Op die manier wordt veel geld gepompt in het beletten van een

dynamiek in plaats van in het creëren van een dynamiek.

Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u die analyse ondersteunt. Ik wil daar meteen een vraag aan koppelen. Hoe is het gesteld met het engagement in de aanvullende regeringsverklaring van 18 mei over het verder valideren van de gegevens die we kennen over de transfers?

Er is de studie van de eigen Vlaamse administratie ABAFIM. Daarin worden een aantal, helaas niet alle, geldstromen in kaart gebracht en wordt er ook een – duizelingwekkend – getal op gekleefd. Dat bedrag lijkt sindsdien alleen bevestigd te worden door bijvoorbeeld het Nationaal Instituut voor de Rekeningen. Er blijkt duidelijk een gat te bestaan tussen het primair en het besteedbaar inkomen van elke Vlaming. Als de som wordt gemaakt, blijkt het te gaan om een bedrag dat zeker hoger ligt dan 10 miljard. Het zou zelfs kunnen oplopen tot 12 miljard euro per jaar.

Die cijfers werden natuurlijk nooit op een ontegensprekelijke manier gevalideerd. Het was net de bedoeling van de Vlaamse Regering om een wetenschappelijk comité aan het werk te zetten, dat door zijn samenstelling een rapport zou opstellen dat niet meer in vraag wordt gesteld, ook niet aan de andere kant van de taalgrens.

Mijnheer de minister-president, sindsdien hebben we er nog weinig over vernomen. Hoe is het gesteld met de werkzaamheden van deze commissie? Wanneer mogen we resultaten verwachten? Hebt u er al enig zicht op?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Wever, het klopt dat ik in uitvoering van de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 op 19 juli 2005 aan een commissie, die is samengesteld uit zowel Nederlandstalige als Frans-talige professoren, de opdracht heb gegeven om de cijfermatige gegevens over de transfers en, vooral, de wijze waarop de ABAFIM-studie is opgebouwd, wetenschappelijk te valideren. Die ABAFIM-studie was besteld door mijn voorganger, de heer Somers.

De voorzitter van de commissie is de heer Van de Voorde. Zoals u weet, is hij een expert inzake open-

bare financiën. De commissie komt op regelmatige basis bijeen. Ze maakt analyses op eigen initiatief en betreft experts bij de zaak. Ik laat de commissie volledig onafhankelijk werken. Op die manier kan er worden gezorgd voor een objectief en wetenschappelijk onderbouwd advies.

Ik heb me geïnformeerd over de timing. Men vermoedt dat in het vroege najaar het resultaat van de werkzaamheden kan worden overgemaakt. Dat rapport kan een belangrijk element zijn om het debat over de zogenaamde transfers te objectiveren. Het is ook in dat perspectief dat ik gisteren in Luik het initiatief heb geduid bij de politieke, sociale en economische vertegenwoordigers. Ik heb er de verwachting uitgesproken dat het objectiveren van de problematiek van de transfers aan investerings- en inkomstenzijde een bijdrage kan leveren om een rationeel debat te voeren over de verdere ontwikkelingen van onze instellingen. Ik hoop dat die hoop ooit uitkomt.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb uiteraard het volste vertrouwen in de wetenschappelijke deeglijkheid van het werk van de commissie. De mensen die erin zetelen, staan daar zeker garant voor.

Het verbaast me wel dat de werkzaamheden zoveel tijd in beslag nemen. Uit de informatie die ik heb gekregen, maakte ik op dat de resultaten in juni beschikbaar zouden zijn. Nu blijkt dat het vroege najaar te zijn. Ik maak me zorgen dat de gegevens pas later op tafel komen en dat bepaalde discussies nodeloos worden gerekt. Ik hoop dat u me gerust kunt stellen.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer De Wever, ik hecht veel waarde aan de grondigheid van het werk. Ik neem nota van uw bekommernis over de timing. Ik zal ze overmaken aan de verantwoordelijken. Voor mij is de timing echter minder belangrijk dan de grondigheid, de objectiviteit en de onbetwistbaarheid van het wetenschappelijk advies.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de VRT betreffende het in behandeling zijnde ontwerp van decreet tot wijziging van de mediadecreten

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u zit met een heel ontevreden werknemer. Hij zit niet hier. Hij zit aan de Reyerslaan. Het is 'Het leven zoals het is bij de VRT'.

Vorige week hebben we in de commissie toch unaniem het voorontwerp van decreet, afgekort het VRT-decreet, goedgekeurd. De houding van de politici was toch dat er transparantie moest zijn, dat het management gemoderniseerd moest worden, dat de raad van bestuur wat meer mogelijkheden moest krijgen inzake strategische beslissingen. Daar zijn we het toch allemaal over eens. Zo hadden we het ook begrepen.

Blijkbaar loopt er toch iets fout tussen de tamtams hier en die op de Reyerslaan. Daar kregen we een dag later te horen – het was wel een ingetogen reactie via de woordvoester van de heer Mary – dat als het decreet op dat punt niet wordt bijgestuurd, hij de openbare omroep niet langer op een efficiënte manier kan leiden. Het ging dan over strategische beslissingen, zoals het Belgacom-contract.

Qua terughoudendheid doe ik mijn petje af voor de heer Mary: hij heeft het vijf dagen volgehouden. Ik weet niet of u deze middag naar de radiokanalen van Tony Mary hebt geluisterd, want daar begint het op te lijken. Als hij een mening in de markt wil zetten, dan horen we het eerst en alleen op de VRT-radiozenders. Het staat trouwens ook op de website. Eerst wilde hij weg en ik dacht: 'Dat komt goed uit want een deel hier wil hem toch weg.' Blijkbaar heeft hij zich bedacht en wil hij nu niet meer weg. Hij wil eerst een papier. Ik citeer: 'Mary wil dat de Vlaamse Regering op papier bevestigt dat het dagelijkse bestuur van de openbare omroep in handen blijft van de directie (...) Als die bevestiging er niet komt, kan hij de VRT niet meer leiden.'

Als ik het goed heb begrepen, wil de heer Mary een uitzondering op een decreet dat hier nog moet worden goedgekeurd. Waarom zouden we het decreet

dan nog moeten goedkeuren? De heer Mary is nota bene dan ook nog zo vriendelijk om openlijk links en rechts in de sector te solliciteren omdat het er niet goed voor hem uitziet aan de Reyerslaan. Dat komt mij toch ter ore.

Er was gevraagd om naar aanleiding van de nieuwe beheersovereenkomst een grotere terughoudendheid aan de dag te leggen. Wat de heer Mary vandaag doet, kan dan ook tellen. Vanavond zullen we het waarschijnlijk ook nog te zien krijgen in de gesproken gazetten van de VRT. Dit heet iets in de markt zetten om u te jennen en is een poging om u terug te fluiten. Het is het in de lucht steken van een deel van de linker- of rechterhand in de richting van de werkzaamheden in de commissie voor Media en het hele Vlaams Parlement.

U begrijpt dan ook dat ik hier enkele vragen over moet stellen. Wat is uw houding ten aanzien van de heer Mary en zijn dreigementen? Bent u bereid om de garantie die hij eist, in te willigen? Wordt het niet de hoogste tijd dat u denkt aan een vacature voor een nieuw gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verstrepen, ik wil eerst iets rechtzetten: de heer Mary is niet mijn werknemer, maar wel werknemer van de NV van publiek recht de VRT. Zo hoort het ook.

Het gaat hier om een ontwerp van decreet en niet om een voorstel van decreet. Het gaat dus om een initiatief van de Vlaamse Regering dat vorige week unaniem in de commissie is goedgekeurd. Het uitgangspunt van het ontwerp van decreet is dat de VRT een publieke omroep is, in al zijn facetten. Dat betekent dat we de VRT een publieke missie meegeven en dat de VRT niet de omroep is van één man. Het is een omroep van zes miljoen Vlamingen. Het zijn die Vlamingen die bij monde van de Vlaamse volksvertegenwoordigers de missie van de VRT vastleggen. In het ontwerp is die missie breed opgenomen, waarop u zich trouwens tijdens de stemming in de commissie hebt onthouden. Het gaat om een breedmaatschappelijke opdracht. We zeggen dat het de taak is van de publieke omroep om heel breed te gaan, om informatie te brengen, om cultuur te brengen, om ontspanning te brengen, om educatie te brengen en om sport te brengen. Dat is de brede opdracht die

dan wordt verfijnd. We bepalen als overheid de strategie van de omroep via de beheersovereenkomst. Dat is de stand van zaken tot op heden.

De strategie, de missie en de taak is een zaak van ons allemaal. Als er straks een overheid komt die een publieke omroep niet meer nodig vindt, dan kan dat democratisch worden beslist.

Als een democratische meerderheid beschikbaar is om die missie in te perken, zoals sommigen in Nederland willen, dan is dat zo. Deze meerderheid kiest daar echter uitdrukkelijk niet voor. Het gevolg daarvan is dat men autonomie verleent inzake de operationaliteit. Ook dat staat in het ontwerp van decreet. Meer nog: de operationele autonomie wordt nog versterkt, want het management krijgt de bevoegdheid om de programmatie te verzorgen en verwerft ook een exclusieve bevoegdheid inzake personeelsaangelegenheden.

De jongste tijd wordt men geconfronteerd met strategische keuzen die men moet nemen in de overgangperiode van de ene naar de andere beheersovereenkomst. Dat gebeurde bijvoorbeeld toen de vraag over de oprichting van een sportkanaal rees, en vandaag gebeurt dat ten gevolge van de razendsnelle mondialisering, digitalisering en de convergentie van content en distributie opnieuw. De vraag rijst bijvoorbeeld of er themakanalen komen, en welke. Zo'n strategische keuzen kunnen niet door het management worden genomen.

De bevoegdheidsverdeling is dus erg duidelijk. Dat moet een einde maken aan het gehacketak dat we hebben gekend ten tijde van het afsluiten van het Belgacomcontract, dat over veel meer ging dan voetbalrechten. Het is een contract met een distributeur, en ook een contract met een privé-omroep. Het doel is onder hetzelfde logo en merknaam tv te maken – analoog via de VRT, digitaal via Belgacom. Ik heb daarover gezegd dat deze strategische keuze aan de raad van bestuur moest worden voorgelegd. De gedelegeerd bestuurder betwistte dat. Een heel week-end is daarover gediscussieerd. De maandag daarop heeft de raad van bestuur daarover een beslissing genomen en het voorstel bijgestuurd.

Aan die werkwijze moet niets veranderen. Dit decreet is een goed decreet. Tot vervelens toe heb ik al in de commissie en de plenaire vergadering gezegd, en dat ook persoonlijk aan de heer Mary laten weten, dat de operationaliteit inhoudt dat men de bevoegdheid

heeft om met productiehuzen contracten af te sluiten en rechten te kopen. Het is evident dat dit geen onderwerpen voor de raad van bestuur zijn. De brede productiestrategie daarentegen is een andere zaak. Gisteren heb ik, na dat herhaaldelijk te hebben gevraagd, een op het eerste gezicht goed strategisch productieplan van de VRT ontvangen. Daarin staat wat de VRT wil uitbesteden en wat de omroep zelf wil doen, en volgens welke principes en normen dat moet gebeuren. Strategische beslissingen hierover worden in volle autonomie door het management en de gedelegeerd bestuurder genomen. Het is niet de bedoeling om dat aan de raad van bestuur toe te vertrouwen. Ik blijf dat herhalen.

Bevoegdheidsconflicten willen we reduceren. Daarom moet er een charter komen waarin de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder als volwassen mensen afspreken hoe ze dat regelen. Ik geef een voorbeeld: contracten over producties zijn een bevoegdheid van het management. Er is hier gevraagd of het decreet moet worden veranderd. Mijn antwoord luidt 'neen'. Alles is verduidelijkt, en zo nodig kan in het charter tussen de gedelegeerd bestuurder en de raad van bestuur een en ander nog worden verfijnd en uitgeklaard.

Een andere zaak is het feit dat vandaag de gedelegeerd bestuurder, in tegenstelling met de afspraken met de Vlaamse Regering, op een persconferentie de Visienota van de VRT over de nieuwe beheersovereenkomst heeft bekendgemaakt. Daarbij heeft hij een claim op overheidsmiddelen ingediend. Er was afgesproken met de gedelegeerd bestuurder dat begin mei de regering een document van ongeveer 200 bladzijden zou ontvangen.

Het ergste is nog niet dat de overeenkomst die met de Vlaamse Regering en de minister-president werd gesloten, daarmee wordt verbroken. Wat ik wel erg vind, is dat daarmee niemand wordt gediend. Is de VRT gediend met het feit dat het document dat net bij voorrang het voorwerp moet uitmaken van de bespreking *urbi et orbi* wordt bekendgemaakt net op het moment dat volop over de beheersovereenkomst wordt onderhandeld en een claim op overheidsmiddelen en privé-middelen wordt gelegd? Ik heb de teksten niet gezien, maar het schijnt ook nog in strijd te zijn met het regeerakkoord.

De VRT is een publieke omroep en is er van en voor zes miljoen Vlamingen. Ik zou het zeker betreuren als de gedelegeerd bestuurder op die manier de VRT een slechte dienst bewijst. Wij hebben herhaaldelijk

opgeroepen tot sereniteit als het om de onderhandelingen over de beheersovereenkomst ging. Het zijn een van de moeilijkste onderhandelingen die er ooit zijn geweest omdat we ons op een scharniermoment bevinden. Ik denk aan de digitalisering, de oprukkende concurrentie en het aanbod straks van tientallen individuele zenders. Iedereen en de VRT in de eerste plaats, heeft er dus belang bij dat het debat wordt gevoerd met degenen waarmee het moet worden gevoerd. (*Applaus*)

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb aandachtig geluisterd. Wat ontbreekt in uw verhaal, mijnheer de minister, is het volgende punt. Deze namiddag heb ik alle mogelijke berichten verzameld: de VRT-berichten, de Belga-berichten, de eigen berichtgeving en de uitspraken van de afgevaardigd bestuurder van de openbare omroep. Tony Mary heeft zeer duidelijk het volgende gezegd. Hij eist dat u op papier bevestigt dat het dagelijks bestuur van de openbare omroep in handen blijft van de directie, zo niet kan hij de VRT niet leiden. Dat zijn de woorden die Tony Mary via alle mogelijke mediakanalen heeft verspreid.

Mijn vraag is dan de volgende. Moet hij nu zijn woorden intrekken? Ik heb begrepen dat hij de overeenkomst van 12 januari heeft verbroken. Daar geraakt hij dus mee weg, maar hij eist dat nu. Ik hoor u daar niet op reageren. U zegt niet dat hij het niet krijgt. U zegt evenmin dat hij zich beter zou verontschuldigen voor wat hij nu via alle mediakanalen eist en morgen in alle kranten nog eens zal worden bevestigd. Ik blijf op dat vlak op mijn honger zitten. Tony Mary mag dus weer zijn zin doen?

Minister Geert Bourgeois: U hebt vast niet goed geluisterd, collega. Ik heb gezegd dat het decreet niet wordt veranderd. Ik zal als dat nodig mocht blijken, nog een keer de essentie van de bevoegdheidsverdeling toelichten. Ik benadruk nog maar eens dat dit decreet veel meer bevat dan alleen maar het punt van de bevoegdheidsverdeling.

Er zitten heel veel noodzakelijke wijzigingen in die dikwijls door Europa worden vereist. Ik heb vandaag een brief gekregen van het directiecomité. In totaal andere bewoordingen wordt gezegd dat de geest van dat decreet volledig wordt onderschreven. Men vraagt tot mijn verwondering verduidelijkingen die al herhaaldelijk zijn gegeven.

Wat telt is de rechtskracht van dit decreet en de toelichting erbij. Het decreet zal niet ieder individueel

probleem dat zich voordoet oplossen. Precies daarvoor is het charter opgesteld. Dat geeft invulling aan wat in het decreet staat vermeld. De strategie is de zaak van de overheid. Wij leggen deze vast in het decreet en in de beheersovereenkomst. Als in de tussentijd echter strategische beslissingen moeten worden genomen is dat een zaak van de raad van bestuur die dit in volle autonomie regelt. De autonomie wordt verankerd in het decreet en omvat ook het sluiten van contracten met productiehuisen en de aankoop van uitzendrechten. Dit is de garantie die ik kan geven. Dat is duidelijk voor iedereen en daar moet niets aan worden toegevoegd.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb u goed begrepen wat het decreet betreft. Het gaat mij erom dat het directiecomité misschien met een gespleten tong spreekt. Het directiecomité dringt er bij u op aan dat u een oplossing aanreikt en op papier garanties geeft. Ik weet nu niet meer wie ik moet geloven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel om te stoppen met de gescheiden huisvuilophaling in Antwerpen

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, de afgelopen weken is de Antwerpse afdeling van CD&V herhaaldelijk in het nieuws geweest met het idee om de gescheiden huisvuilophaling weer af te schaffen en alle huisvuil weer in één zak te stoppen. Ik richt me met mijn vragen dan ook tot de minister van Leefmilieu en Natuur.

Ik herinner me levendig de verklaringen die de minister tijdens de plenaire vergadering van 2 maart 2005, vlak na zijn bezoek aan de verbrandingsinstallatie van Isvag, heeft afgelegd. De minister heeft zijn eigen idee over huisvuilophaling snel moeten inslikken. Hij heeft hierover het volgende verklaard: 'Ik benadruk dat de doelstellingen van het milieubeleidsplan 2003-2007 en het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 niet in vraag worden gesteld. In dat kader zullen de huidige sorteerregels geëvalueerd worden en de resultaten daarvan zullen

worden gebruikt bij de opmaak van een nieuw uitvoeringsplan voor huishoudelijke afvalstoffen.' en 'De evaluatie van de sorteerregels en de vereenvoudiging ervan hebben niet tot het gevolg dat alles in één zak wordt gestoken. Wel zullen de sorteerregels in een onderzoek geëvalueerd worden en in dat onderzoek zullen we nagaan of de huidige selectieve inzameling optimaal verloopt vanuit een milieu-technische benadering.'

Mijnheer de minister, uw Antwerpse discipelen treden blijkbaar in uw voetsporen. Aangezien Antwerpen de grootste stad van Vlaanderen is, heeft uw afwezigheid in heel dit debat me enigszins verbaasd. Er rust tenslotte een grote verantwoordelijkheid op uw schouders.

Is de door u aangekondigde studie inmiddels uitgevoerd? Aangezien ik er niet van uitga dat u enkel een aankondigingspolitiek voert, neem ik aan dat dit ondertussen is gebeurd. Ik zou graag de bevindingen van dit onderzoek horen. Wat is uw mening over deze bevindingen? U hebt vorig jaar verklaard dat u niet aan de bestaande plannen en standpunten wil raken. We zullen in 2008 zien of dit klopt. Wat is momenteel uw standpunt? Schaart u zich al dan niet achter de lokale CD&V-afdeling? Zo ja, wat betekenen de investeringen in sensibilisering en in communicatie van de voorbije 15 jaar dan? Is dit verloren moeite geweest? Wat betekent uw standpunt voor het leefmilieu? Tot slot wil ik een vraag stellen die ik als liberaal zeer belangrijk vind. Wat is het kostenplaatje van een niet-gesorteerde huisvuilophaling? Uit de eerste berekeningen blijkt dat deze verwerkingsmethode duurder zou uitvallen. Zult u, als lid van CD&V, voor de invoering van bijkomende lasten of heffingen pleiten?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, zoals mevrouw De Ridder daarnet zelf heeft aangetoond, gaat het hier in eerste instantie om een Antwerps probleem. Als ik elke verkiezingscampagne van elke partij zou moeten screenen, zou ik nog meer werk hebben dan nu al het geval is. Ik ben hiertoe niet geëquipeerd en ik ben dat niet van plan. (*Applaus bij sp.a, Groen! en het Vlaams Belang*)

Voor alle duidelijkheid, de Antwerpse CD&V-afdeling bestaat niet uit mijn discipelen. Indien die mensen menen dat ze een voorstel naar voren moeten brengen, moeten ze dat maar doen. Ik kan hier enkel

op zeggen dat dit niet in strijd met het afvalstoffenbeleid of met de huidige plannen is. (*Applaus*)

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik vind het antwoord van de minister heel mager. Ik heb eigenlijk geen enkel antwoord gekregen op de vragen die ik daarnet heb gesteld. Aangezien de uitlatingen van de lokale afdeling haaks staan op de verklaringen die de minister vorig jaar in het Vlaams Parlement heeft afgelegd, gaat hier om een relevante discussie. Ik vind het spijtig dat mijn pertinente vragen onbeantwoord blijven.

Minister Kris Peeters: De OVAM zal het vorig jaar aangekondigd onderzoek in mijn opdracht uitvoeren. Tegen het einde van dit jaar zal dit onderzoek worden afgerond. Op dat ogenblik zal ik een nieuw plan voor het huishoudelijk afval opstellen.

Mijnheer de voorzitter, daarover kunnen hier interessante discussies plaatsvinden, maar als ik over elk voorstel van elke partij dat te maken heeft met leefmilieu en natuur, hier een vraag krijg, hebben u en ik heel veel werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van het nieuwe spreidingsplan voor Zaventem

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week hebben we hier een aantal waarschuwingen gegeven aan de federale regering over het nieuwe spreidingsplan dat zou worden ingevoerd. Vorige week werd de beslissing genomen over het nieuwe spreidingsplan, dat van kracht wordt op 6 mei.

Het slechtste scenario waar ik voor gewaarschuwd heb, was dat één deel van de bevolking rondom de luchthaven de prijs zou betalen voor het nieuwe spreidingsplan. De regeling die van kracht wordt op 6 mei houdt in dat van zaterdagmiddag 2 uur tot zondagavond 5 uur bijna 400 dagvluchten zouden starten van dezelfde baan. Hierdoor krijgen de

inwoners van Zaventem, Kraainem, Sterrebeek en Tervuren ononderbroken af te rekenen met opstijgende vliegtuigen op heel korte afstand, want baan 20 ligt heel dicht bij de dorpskernen van Kraainem en Sterrebeek.

Mijnheer de minister, u hebt vorige week gereageerd namens de Vlaamse Regering. U hebt gezegd dat er stille momenten moeten zijn en dat het niet kan dat er een concentratie is boven een bepaald bevolkingsdeel. We verheugen ons over dat standpunt. U hebt gesteld dat de regeling niet beantwoordt aan de vooropgestelde criteria. Welke initiatieven kan de Vlaamse Regering nemen?

Het samenwerkingsakkoord over de vliegweg staat op stapel. Ik denk dat daar ook bepalingen in verband met het spreidingsplan in staan. Het zou ondenkbaar zijn dat een samenwerkingsakkoord wordt opgesteld waarin voor de weekends de basis van het spreidingsplan wordt weerhouden, want dat impliceert een onaanvaardbare concentratie.

Men start met een spreiding van nachtvluchten en men eindigt met een concentratie van weekendvluchten boven één gebied. Dit alles omdat men Brussel wil sparen. Dat is onaanvaardbaar. We rekenen op de Vlaamse Regering om initiatieven te nemen.

Men kan naar de rechter stappen – en de actiegroepen zullen dat ook doen –, maar ik denk dat de Vlaamse Regering ook met de federale regering moet overleggen om te komen tot de intrekking van de beslissing.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan vrij kort zijn, want ik heb vorige week uitgebreid geantwoord op de actuele vragen. De beslissing van de federale regering stemt overeen met wat we hadden verwacht. Ik heb daar vorige week op geanticipeerd.

Vrijdagnamiddag heb ik met minister Landuyt contact gehad om nogmaals bevestiging te krijgen van de beslissing dat vanaf zaterdagmiddag 15 uur baan 20 wordt gebruikt en niet meer afwisselend de banen 20 en 25R. Minister Landuyt heeft die beslissing bevestigd.

Ik heb ook gevraagd om de motivering van die beslissing te krijgen. Volgens minister Landuyt

bestaat de motivering uit 62 bladzijden. Ik betreur het ten zeerste dat ik de motivering nog altijd niet heb gekregen.

Blijkbaar is het een aangelegenheid van de Belgische staat die, gezien de context, met enige voorzichtigheid moet worden behandeld. Waarvan akte. Ik betreur dus dat ik het document nog altijd niet heb gekregen.

Ten tweede zijn er de stille momenten. De mensen van Sterrebeek, Nossegem en omstreken worden elke dag – en in de toekomst zal dat nog meer het geval zijn – geconfronteerd met het feit dat er van stille momenten hier geen sprake is. Dan zwijg ik nog over het juridisch stabiel kader, want de minister heeft zelf aangekondigd dat hij vermoedt dat men vrij snel naar de rechtbank zal stappen. De Vlaamse Regering heeft daar vrijdag over beraadslaagd en heeft de terechte stelling bijgetreden dat de voorstelling en de beslissing van de federale regering daar niet aan beantwoordt.

Het samenwerkingsakkoord dat voor ons zo belangrijk is, moet het niet alleen hebben over de banen maar ook over de route en de bakens waar men naar vliegt. De Vlaamse Regering heeft in een beslissing van 7 oktober 2005 heel duidelijk gezegd dat voor haar een samenwerkingsakkoord essentieel is om een vliegwet te aanvaarden. Onze stelling is dat we altijd, ook vandaag, bereid zijn om op basis van de vier uitgangspunten over de inhoud van zo'n samenwerkingsakkoord verder te onderhandelen. Zaventem is voor ons te belangrijk. START is een heel belangrijk project, waar we ettelijke honderden miljoenen in investeren. Dat zijn en blijven onze uitgangspunten om tot een akkoord te komen in dialoog, waar uw collega woensdag naar heeft verwezen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over aanpassingen aan de weginfrastructuur om de veiligheid van motorrijders te verbeteren

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren verschenen in een aantal Vlaamse kranten de resultaten van een enquête van de Motorcycle Action Group bij haar leden. Daaruit is nogmaals gebleken hoe kwetsbaar deze groep weggebruikers is. Een derde van de Vlaamse motorrijders geeft te kennen de voorbije vijf jaar betrokken te zijn geweest bij een ongeval of valpartij waarbij in zes van de tien gevallen gewonden vielen.

Aan de problematische situatie van de motorrijders liggen verschillende oorzaken ten grondslag. Ten eerste zijn een aantal motorrijders seizoensrijders die hun machine niet altijd even goed onder controle hebben. Daar probeert de Vlaamse overheid iets aan te doen via gratis rijvaardigheidstesten. Ten tweede zijn er de andere weggebruikers die niet altijd even goed de motorrijders in het oog houden, met alle gevolgen van dien. We hebben gisteren de aankondiging gekregen van een campagne daarover door het BIVV.

Ten derde – en daar komt u in beeld, mijnheer de minister – leidt de weginfrastructuur tot gevaarlijke situaties voor motorrijders die eigenlijk perfect kunnen worden vermeden. U weet dat de Vlaamse wegenadministratie daar al een tijdje mee bezig is. Er wordt in vangplanken voorzien in gevaarlijke bochten van autosnelwegen. De wegmarkering wordt aangepast en schampblokken worden verwijderd op de gewestwegen. Die maatregelen zijn een druppel op een hete plaat want 90 percent van het wegennet wordt beheerd door de gemeenten en provincies. Hoe goed bedoeld ook, bij de aanleg van hun wegen houden die niet altijd rekening met de specifieke situatie van de motorrijders en ze zijn niet op de hoogte van technische details voor de aanleg van veilige bochten, rotondes, wegmarkeringen enzovoort.

Mijnheer de minister, ik heb u dit probleem ook voor de voeten geworpen in een commissiezitting in oktober 2005. Ik heb de suggestie gedaan om, zoals het is gebeurd voor de voetgangers- en fietsersvoorzieningen, een vademecum te maken samen met de Motorcycle Action Group waarin u technische aanbevelingen doet ten behoeve van de gemeenten en provincies. We weten dat het vademecum voor fietsers- en voetgangersvoorzieningen een succes is en bijna als een bijbel wordt beschouwd voor iedereen die betrokken is bij de aanleg van fiets- en voetpaden. U hebt het engagement om een vademecum te maken nogmaals herhaald bij een actuele vraag van de heer Daems in januari. Nu we geconfronteerd zijn

met de resultaten van deze enquête, die aangeven dat het probleem absoluut nog niet van de baan is, wilde ik peilen naar de timing die u vooropstelt om dit vademecum af te leveren zodat de gemeenten en provincies werk kunnen maken van een verkeersveilige infrastructuur voor motorrijders.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, op 18 januari heb ik een gelijkaardige vraag vanwege de heer Daems beantwoord. De vraag is hoe de zaken vandaag staan. U hebt hopelijk vandaag in de krant gelezen dat het vademecum voor de fietspaden klaar is. Iedereen zal het toegezonden krijgen. Dat is een heel belangrijk element.

Wat het vademecum voor motorrijdervoorzieningen betreft, is er in mei een derde vergadering gepland met de door u genoemde organisatie, zodat hier werk van kan worden gemaakt en het zo snel mogelijk kan worden afgerond. Het vademecum is algemeen en kan dus door iedereen worden toegepast, dus – zoals u terecht zegt – ook door de gemeenten. Die hebben immers een belangrijke taak wat de gemeentewegen betreft. Dit is dus gaande.

Een tweede element, dat ook aan bod is gekomen naar aanleiding van de vraag van de heer Daems, is de problematiek van de vangplanken. Er werd me toen gevraagd of ik daar een budget voor had en of dit voort werd onderzocht. Ik kan nu bevestigen dat de aanbesteding terzake zo goed als af is en een van de komende weken publiek zal worden gemaakt. Dat is een aanbesteding om die 10 kilometer vangplanken – 2 kilometer per provincie – voor een totaalbedrag van 100.000 euro daadwerkelijk te realiseren.

De heer Joris Vandenbroucke: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verheugt me natuurlijk dat u bevestigt dat het vademecum eraan komt en dat de werkgroep voor de derde maal zal vergaderen. Ik had echter eigenlijk gehoopt te kunnen vernemen wanneer u denkt dat dit vademecum klaar zal zijn.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik weet hoe delicaat het is data te noemen. Wanneer die data vervolgens – en dat niet alleen door mijn toedoen – niet worden gehaald, word ik daar naderhand mee geconfronteerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's – 633 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen heeft dit voorstel van decreet besproken op 9 maart 2006. Het voorstel van resolutie komt in de plaats van twee andere voorstellen van resolutie, die werden ingetrokken door de respectieve indieners: de heer Roegiers en anderen, en de heer Schueremans en anderen.

Het voorstel van resolutie werd in de commissie achtereenvolgens toegelicht door de heer Gatz en de heer Roegiers. De heer Gatz haalde de twee hoofdpunten van het voorstel van resolutie aan, namelijk de aanvaarding en de gelijkschakeling van holebi's. Hij wilde het vooral over het tweede punt hebben. De samenleving moet er zich immers van bewust worden dat er personen bestaan met allerlei seksuele geaardheden. Het aantal holebi's wordt geschat op 5 à 10 procent van de bevolking. Mensen die geen holebi's in familie of vriendenkring hebben, vormen dus een uitzondering.

Er bestaat bij veel holebi's, vooral dan bij jongeren, een probleem van zelfaanvaarding. Zo wijst een studie uit dat een kwart van de lesbiennes op jongere leeftijd ooit een zelfmoordpoging ondernam, terwijl het bij heteroseksuele jongeren gaat over 'slechts' 5 procent.

Volgens de heer Gatz kan men echter niet zeggen dat er de laatste jaren niets is gebeurd. Hij verwees in dat verband naar de openstelling van het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht. Volgens hem is het echter nog altijd een onvoltooid proces. Hij wees erop dat in grote delen van de wereld – minstens tachtig staten – homoseksuele handelingen nog altijd bij wet verboden zijn en als een misdrijf worden beschouwd.

Het voorstel heeft derhalve ook een internationale betekenis.

In het voorstel, dat overigens niet de bedoeling heeft homoseksualiteit als norm te propageren, zo benadrukte hij, wordt tevens de instelling gevraagd van een nationale dag ter bestrijding van homofobie. De indieners willen zo'n dag op 17 mei, de dag waarop de algemene vergadering van de Wereldgezondheidsorganisatie homoseksualiteit heeft geschrappt van de lijsten van geestesziekten.

Er bestaan hardnekkige vooroordelen tegenover holebi's, alsmede onbegrip, wettelijke problemen en ongelijkheid. De Vlaamse Gemeenschap kan en moet een voortrekkersrol spelen in het wegwerken van die discriminatie, aldus de heer Gatz.

Een ander punt uit het voorstel is het vergroten van de kennis over het thema. Het wetenschappelijk onderzoek kan daarbij een zeer belangrijke steun zijn. Het voorstel is ook gericht tot de media. Er wordt volgens de spreker nog altijd te veel in clichés bericht over holebi's. De indieners van het voorstel willen dan ook dat homoseksualiteit in al zijn facetten als normaal wordt beschouwd in de samenleving. Ook in het onderwijs willen de indieners het thema aan bod laten komen op een meer genuanceerde manier.

De heer Roegiers wees in zijn toelichting op een ander belangrijk aspect van het voorstel van resolutie: het bevorderen van een sfeer van gelijkheid voor holebi's op de arbeidsmarkt. Een aantal studies tonen aan dat er heel wat werknemers op de arbeidsvloer hun seksuele geaardheid verbergen uit schrik voor de reacties van hun collega's. In het voorstel van resolutie wordt gevraagd dat een algemeen tolerant klimaat zou worden gecreëerd in de bedrijven, waarbij de geaardheid van de werknemers van generlei belang is.

De heer Roegiers vroeg ook een specifieke benadering van drie categorieën in de holebigemeenschap: oudere holebi's, allochtone holebi's en holebi's met een handicap. Onder oudere holebi's zijn meer en meer mensen stilaan toe aan een rust- of verzorgingsinstelling. Uit een eigen rondvraag van de heer Roegiers bleek dat bij de inschrijving hun geaardheid geen probleem meer vormt, maar er zich vaak toch problemen voordoen na de opname. Immers, de medebewoners staan soms onwennig of vijandig tegenover holebi's.

Een andere belangrijke subgroep zijn de allochtone holebi's. De heer Roegiers stelde vast dat vooral in de Maghrebijnse gemeenschappen het aanvaarden van homoseksualiteit bijzonder moeilijk ligt. De indieners van het voorstel van resolutie vragen dat de overheid daar bijzondere aandacht voor zou hebben. Ook holebi's met een handicap zijn een vaak vergeten groep. Voor hen wordt in het voorstel van resolutie een actieve samenwerking gevraagd tussen de overheid, de holebi-organisaties en organisaties die zich het lot aantrekken van mensen met een handicap.

De heer Roegiers bracht tevens de groep van gescheiden holebi's met kinderen en de ouders van holebi's onder de aandacht. Ten slotte behandelde hij het onderwerp veilig vrijen. Campagnes voor veilig vrijen blijven belangrijk om 'condoommoedigheid' zowel bij holebi's als bij hetero's tegen te gaan.

Bij de bespreking verklaarden zowel CD&V als de N-VA het voorstel ten volle te steunen. Mevrouw Van Steenberge van het Vlaams Belang zei niet op dezelfde golflengte te zitten als de andere sprekers. Ze merkte op dat het instellen van een nationale dag tegen homofobie reeds vorig jaar is gerealiseerd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Zij was er bovendien niet van overtuigd dat het voorstel zal bijdragen tot het gelijkheidsbeleid.

Ook meende ze dat de titel van het voorstel de inhoud ervan niet dekt. Volgens de titel gaat het om de maatschappelijke aanvaarding van holebi's, maar wordt in het voorstel vooral gewezen op de betreurenswaardige toestanden in het buitenland. Mevrouw Van Steenberge vond bovendien dat er geen algemeen beleid moet worden ontwikkeld voor een specifieke groep en dat holebi's daar ook niet bij gebaat zijn. Zij verklaarde zich wel voorstander van het gevraagde wetenschappelijk onderzoek, maar heeft een probleem met een deel van de groep, met name de bi's, omdat dit niet verzoenbaar zou zijn met een duurzame en monogame relatie.

Wat de media betreft, zijn het volgens mevrouw Van Steenberge de homoseksuelen in de Gay Parade zelf die een vertekend beeld geven van hun groep. Bovendien vond zij het niet gepast dat de holebigemeenschap de media zou pogen op te leggen wat ze mogen brengen en wat niet. Ze noemde het voorstel van resolutie een sterk symbooldossier, dat heel ver gaat en zelfs een soort 'gedachtepolitie' vraagt.

Mevrouw Van Steenberge vroeg zich ook af of het niet overdreven is te spreken van discriminatie van holebi's op de werkvloer. Overigens is ze er niet van overtuigd dat mensen per se hun geaardheid op de werkvloer moeten uiten. Ze merkte op dat homofobie in onze multiculturele maatschappij erger wordt, vooral bij allochtonen en vroeg zich af of door het binnenhalen van de multiculturele samenleving ook niet homofobie wordt binnengehaald.

De gelijkschakeling van holebi's noemde mevrouw Van Steenberge een erg verregaande doelstelling. Gelijkschakeling achtte ze niet hetzelfde als gelijke behandeling. Gelijkschakeling opent volgens haar de weg naar het recht op adoptie door holebi's, waar het Vlaams Belang tegen is. Haar fractie keurde het voorstel van resolutie bijgevolg niet goed.

Het voorstel van resolutie betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's werd aangenomen met 8 stemmen tegen 4. Tot zover dit verslag. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, even dacht ik dat ik het woord niet meer zou moeten vragen omdat het verslag nogal uitgebreid is, maar toch werden een aantal vrij cruciale zinnnetjes weggelaten.

Het voorliggende voorstel van resolutie werd uitvoerig besproken in de Commissie voor Gelijke Kansen. Ik heb daar een genuanceerd standpunt proberen in te nemen en ik heb proberen uit te leggen waarom onze fractie niet akkoord kan gaan met de volledige inhoud van de resolutie.

Ik ben niet van plan om alle punten hier te herhalen, maar in het verslag las ik een zinnetje van de heer Roegiers dat me deed beslissen om toch het woord te vragen tijdens deze bespreking. De heer Roegiers zei in de commissie immers dat de fractie van het Vlaams Belang deze problematiek niet belangrijk vindt. Dat is niet volledig waar. Ik ga ervan uit dat als wij niet voor het voorstel stemmen zonder daarover meer uitleg te geven, er zal worden verklaard dat onze fractie tegen homoseksuelen is. Wie de bespreking in de commissie heeft gevolgd, weet echter dat ons standpunt genuanceerder is en dat de redenen om niet voor het voorstel te stemmen, niet met de seksuele geaardheid zelf te maken hebben.

Die redenen zijn de volgende. Het oorspronkelijke voorstel van resolutie beoogde de invoering van een nationale dag ter bestrijding van de homofobie. Ook in het huidige voorstel is dit punt het meest zichtbare element. Deze dag zou ertoe strekken om actie en reflectie te bundelen en om de strijd aan te binden met alle vormen van fysiek, moreel of symbolisch geweld dat gerelateerd is aan de seksuele geaardheid. In de commissie heb ik uitgelegd dat onze fractie van oordeel is dat dit te beperkend is. We zijn van oordeel dat alle vormen van geweld moeten worden bestreden, niet alleen het geweld dat gerelateerd is aan de seksuele geaardheid.

In het voorstel stelt de heer Roegiers zelf dat het in ons land vrij goed gesteld is met de maatschappelijke aanvaarding van de homoseksuelen. Homo's kunnen huwen en kunnen nu zelfs kinderen adopteren. Samen met Spanje zijn we het enige land ter wereld waar dat kan. Ik vraag me af hoe ver de gelijkschakeling nog moet gaan.

Het voorstel van resolutie stelt dat het om 5 percent van onze gemeenschap gaat. In andere studies is er sprake van 10 tot 15 percent. Ik vraag me af in hoeverre de zaak van de homoseksuelen wordt gediend door het goedkeuren van een aparte resolutie voor hen. In tegenstelling tot andere fracties vind ik niet dat dit het gelijkheidsbeleid dient. Integendeel, het voorstel van resolutie benadrukt juist het verschil tussen homoseksuelen en heteroseksuelen.

Een algemene resolutie die van toepassing is op iedereen, zou hen beter dienden. Ik geef een aantal voorbeelden uit de resolutie waarvan ik vind dat ze van toepassing zouden moeten zijn op iedereen: een betere ouderenzorg, het veilig vrijen en de aidsproblematiek, het tegenwerken van de condoommoeheid en de aidspreventie, de strijd tegen fysiek, moreel of symbolisch geweld. In de commissie gaf ik nog meer voorbeelden, onder meer over de discriminatie op de werkvloer. De verslaggeefster heeft niet vermeld dat ik heb opgemerkt dat er al veel wetgeving inzake discriminatie bestaat die voor iedereen geldt, ook voor andersgeaarden.

Ik heb de indruk dat dit voorstel van resolutie vooral een symbooldossier is voor de indieners. Ik hoop alleen dat men niet veel verder wenst te gaan, want een deel van de titel van het voorstel van resolutie bezorgt me onbehagen: 'de algemene maatschappelijke aanvaarding'. Wat bedoelt men hier juist mee? Men zegt zelf dat het hier nogal meevalt en verwijst

vooral naar het buitenland om erop te wijzen dat het daar niet meevalt met de maatschappelijke aanvaarding.

Ik vroeg me in de commissie inderdaad af, en ik vraag het me nu nog af, of men zal overgaan tot de invoering van een 'gedachtepolitie'. Het voorstel van resolutie stelt dat overleg moet plaatsvinden tussen de media en de holebigemeenschap over het brengen van een genuanceerd beeld van de holebi's. Gaat men de media opleggen wat zij mogen brengen en wat niet? Het voorstel van resolutie stelt dat er problemen zijn met allochtonen door hun geloof, maar dat het niet de taak van de overheid is om zich in te laten met religieuze aangelegenheden. Maar ondertussen, dat zei ik ook al in de commissie, wordt door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen een klacht ingediend tegen een Antwerpse notaris. Deze heeft geweigerd een huwelijkscontract op te stellen voor een homokoppel. Hij beriep zich op gewetensnood vanwege zijn geloofsovertuiging. Men wil de rechter aan de notaris een dwangsom laten opleggen per contract dat hij weigert te tekenen. Het gerucht doet zelfs de ronde dat de homogemeenschap oproept om juist bij die notaris te gaan om hem zoveel mogelijk dwangsommen te laten opleggen. Ik vraag me af of dit de algemeen maatschappelijke aanvaarding is die men bedoelt. Het opleggen van een correcte mening, het niet mogen uitkomen voor zijn geloof, de gewetensnood niet mogen invoeren, is dat wat men wil bereiken? Tegen deze gedachtepolitie zeg ik nee. Een algemeen voorstel van resolutie tegen geweld of voor de toepassing van de mensenrechten overal ter wereld, ook voor seksueel andersgeaarden, hadden we kunnen goedkeuren. Binnen een algemene aanpak is nog ruimte voor specifieke problemen of doelgroepen.

Ik zal afronden met een zinnetje uit de toelichting van de resolutie waarbij ik 'geaardheid' vervangen heb door 'politieke overtuiging' om aan te tonen dat dit voorstel van resolutie niet beperkt had mogen blijven tot homoseksuelen. 'Niemand hoeft te koop te lopen met zijn politieke overtuiging maar niemand mag leven met de angst om voor zijn politieke overtuiging uit te komen, laat staan er hinder van ondervinden bij de uitoefening van zijn of haar baan of in de omgang met zijn collega's.' Onze fractie zal zich onthouden bij de stemming over dit voorstel van resolutie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil in de eerste plaats mevrouw Hostekint bedanken voor het steengoede verslag.

Als eerste antwoord op de kritiek van mevrouw Van Steenberge zal ik een citaat voorlezen uit een interview dat afgelopen weekend in de Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg stond. Het was een interview met Silvy De Bie, beter bekend als Silvy Melody, en haar verloofde Khalid Boujida.

'Vraag: Stel dat je een zoon krijgt, en die bekend dat hij homo is.

Khalid: Die kwam thuis niet meer binnen. Nee, daar zou ik écht niet mee kunnen leven. Dweuk! In mijn godsdienst is dat ook absoluut verboden, net zoals bij de christenen.

Vraag: Staat dat niet haaks op het respect waar je voor pleit?

Khalid: Misschien, maar het is onnatuurlijk. Ik vind het ook bullshit dat je daarmee geboren wordt.

Vraag: En jij Silvy, in jouw wereldje is roze vaak de dominante kleur.

Silvy: Dat is zo. Maar ik zou het daar ook moeilijk mee hebben.'

Ik zal ook een briefje voorlezen dat ik een week of twee geleden ontving. 'Mijnheer, homo dat is geen geaardheid maar een ziekelijke neiging om in de belangstelling te staan. Het is tegennatuurlijk!'

Waarom haal ik deze twee citaten aan, mevrouw Van Steenberge? De maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's hebben in Vlaanderen al een hele weg afgelegd, maar er is nog werk aan de winkel. We mogen niet blind zijn voor de negatieve mening die sommige mensen zijn toegedaan, zowel hier als in de rest van de wereld.

Ik zal kort de situatie in het buitenland schetsen. De verslaggeefster heeft dat al gedeeltelijk gedaan. We weten dat er heel wat problemen zijn, voornamelijk in Afrika en Azië, maar ook in Polen bijvoorbeeld, een EU-lidstaat.

Samen met de mede-indieners heb ik de hoop dat dit voorstel van resolutie, de actiepunten die erin staan en de dag tegen homofobie inspirerend kunnen werken voor andere beleidsmakers in het buitenland. Het is pas van 1990 geleden dat de Verenigde Naties homoseksualiteit als psychische ziekte heeft geschrappt.

Ik had het over Afrika en Azië, en over Polen als EU-lidstaat, waar sinds kort Lech Kaczyński de nieuwe president is. Hij staat bekend om zijn zware homofobe uitspraken. Ook in het verleden heeft hij als burgemeester van Warschau heel wat antiholebimaatregelen genomen. Ik zal volgende vrijdag in Krakow samen met Kamerlid Bex deelnemen aan de 'March for Tolerance', om aandacht te vragen voor de rechten van holebi's.

Ook de situatie in Vlaanderen is niet wat ze zou moeten zijn. Er is een belangrijk wetenschappelijk onderzoek verricht door de professoren Vincke en Van Heeringen, dat aantoont dat het aantal zelfdodingspogingen bij holebi-jongeren schrijnend hoog is. Een kwart van de jonge lesbiennes en 1 op 8 jonge homo's onderneemt vroeg of laat een zelfdodingspoging. Als nadien wordt gevraagd waarom ze dat hebben gedaan, is dat niet omdat ze in de knoop liggen met hun eigen geaardheid, maar vooral omwille van de reacties die ze thuis verwachten te krijgen. Daarom is een voorstel van resolutie als dit over de algemene maatschappelijke aanvaarding wel degelijk op zijn plaats.

Ik kan de uitspraken van de overleden kardinaal Joos over holebiseksualiteit in herinnering brengen, ik kan de uitspraken van de paus te berde brengen. Er is discriminatie in het onderwijs, holebi's die er niet aan een job geraken of ervan zijn weggehaald. Er zijn nog steeds gewelddaden tegen holebi's, en laten we ook niet blind zijn voor hoe holebi's als een rode lap op een stier kunnen werken op allochtone jongeren.

Net als de heer Gatz heb ik in de commissie gezegd dat we voorstander zijn van een nultolerantie ten aanzien van geweld. Ook hier willen we daar heel duidelijk in zijn. Ik zal aan minister Keulen laten weten dat het aangewezen is om binnen het inburgeringsbeleid en de inburgeringscursussen aandacht te hebben voor de maatschappelijke aanvaarding van holebi's in Vlaanderen. Het is goed dat mensen die in België komen wonen, weten dat hier een sfeer heerst die holebiseksualiteit aanvaardt.

Er is al heel wat gerealiseerd, ook sinds dit voorstel van resolutie is ingediend. Minister Vervotte heeft hiertoe belangrijke stappen ondernomen inzake zelfdodingspreventie, vooral bij jonge holebi's. Het wetenschappelijk onderzoek is opnieuw opgestart. Ik denk ook aan oudere holebi's en de zorgsector, ik denk aan de 2 projecten bij allochtone holebi's.

De ministers Vervotte, Van Brempt, Vandenbroucke en Anciaux zijn met de materie bezig. Dit voorstel van resolutie kan onderstrepen dat ze op dat vlak goed bezig zijn en het kan een aanmoediging zijn. Het zou goed zijn, zeker in het licht van de gemeenteraadsverkiezingen, dat in de diverse bestuursakkoorden die worden opgesteld, plaats is voor holebibeleidplannen, niet enkel in de steden, maar ook in de landelijke gemeenten, waar die problemen nog vaker bestaan.

Mevrouw Van Steenberge, u hebt daarstraks en ook in de commissie gezegd dat u de indruk hebt dat dit een symbooldossier is dat heel ver gaat. Ik wil u daar niet helemaal in tegenspreken. Symbolen zijn belangrijk in onze samenleving. Met dit symbool willen we een krachtig signaal geven aan de 5 tot 10 procent holebi's in Vlaanderen. We willen hen aantonen dat ze niet alleen staan en dat er niets is om zich over te schamen. Die maatschappelijke aanvaarding is echt belangrijk. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik verheug me erover dat dit voorstel van resolutie een fusie is geworden van teksten van verschillende fracties.

Ik wil even stilstaan bij de argumenten van de tegenstanders van dit voorstel van resolutie of van diegenen die zich bij de stemming zullen onthouden. Hun motto is dat dit geen prioriteit is, dat dit niet nodig of overdreven is, of dat wij van de holebiseksualiteit de norm zouden willen maken. Dat is de dooddoener die ons telkens weer voor de voeten wordt geworpen.

Aan de hand van een aantal feiten wil ik aantonen dat ons voorstel van resolutie niet zo overdreven en vergezocht is. Vorige week konden we open en bloot vernemen dat in bepaalde scholen, iemand geen directeur kan worden omdat hij homo is. Dat is nog steeds de realiteit in Vlaanderen. Vorige week was er ook het debat in de Senaat over adoptie. Dat is een ethisch debat waarbij ik alle begrip heb voor de argumenten pro en contra. De meeste tegenargumenten kwamen er echter op neer dat wie homo of lesbienne is, eigenlijk niet geschikt is om te fungeren als adoptieouder. En daar heb ik een probleem mee. Dit is België, dit is Vlaanderen vandaag.

Iets verder van ons was er de discussie over het wetenschappelijk onderzoek van de Vlaamse onderzoeker in de Verenigde Staten, Sven Bocklandt, die

grensverleggend werk verricht. Hij onderzoekt of het al dan niet holebi-zijn genetisch bepaald is of afhangt van een keuze. Ik denk dat ik het antwoord ken, maar de wetenschap is er om bepaalde dingen te bewijzen.

De heer Roegiers heeft al gezegd dat er ook vandaag nog steeds een problematische relatie bestaat tussen het holebi-zijn en bepaalde allochtone groepen, de moslims in het bijzonder. Iemand die ‘zamel’ wordt genoemd – dat is het Arabische scheldwoord voor homo – kan maar beter snel de benen nemen. Ons voorstel van resolutie gaat daar gedeeltelijk op in.

Enkele weken geleden was er ook een discussie met een aantal oudere holebi's. Zij komen uit voor hun seksualiteit en willen daar tijdens hun oude dag in een rusthuis voor kunnen blijven uitkomen. Dat betekent niet dat er afzonderlijke rusthuizen moeten worden gecreëerd. Zij moeten echter als koppel in een rusthuis kunnen blijven leven.

Tot slot wil ik ook nog even wijzen op de stijgende aidscijfers, bij hetero's, maar zeker ook bij homo's.

Dit zijn een aantal thema's die we hebben besproken, en dan heb ik het zelfs nog niet over de internationale context. Op mijn netvlies staan nog steeds beelden gebrand van mensen in een land als Iran, die omwille van hun seksualiteit aan de hoogste boom worden opgeknoopt. Dat is de wereld van vandaag ten aanzien van de holebi's. Ook in Vlaanderen is nog werk aan de winkel.

Wie zei er ook weer dat bijkomende inspanningen voor de algemene maatschappelijke aanvaarding en de gelijkschakeling van holebi's niet nodig zijn!
(*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Steven Vanackere, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Bart Caron en de dames Elke Roex en Helga Stevens betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen – 753 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over taallessen in het buitengewoon onderwijs – 796 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Michiels, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over de leerplicht tot het bekomen van een diploma of vaardigheid dienstbaar aan de samenleving of arbeidsmarkt – 797 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Michiels, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 322 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Mevrouw Stevens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Arckens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Helga Stevens en Veerle Heeren, de heer Dany Vandebossche, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Bart Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 729 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's en mensen op de tribune, het is inderdaad een zeer belangrijke dag voor dove mensen. Het voorstel van decreet houdende de erkenning van de Vlaamse gebarentaal kwam mee tot stand dankzij het verzoekschrift over de erkenning van de Vlaamse gebarentaal. Dit verzoekschrift werd op 26 januari 2005 door mevrouw De Meulder ingediend bij de voorzitter van het Vlaams Parlement. Het was ondertekend door 71.330 mensen.

Op basis van dit verzoekschrift werd een hoorzitting georganiseerd over de erkenning van de Vlaamse gebarentaal. Naar aanleiding van het verzoekschrift en van de hoorzitting werd door een aantal parlementsleden een oplossing gezocht voor een decreetale erkenning van de Vlaamse Gebarentaal. Dat resulteerde in het voorstel van decreet houdende de erkenning van de Vlaamse gebarentaal, dat op 30 maart 2006 in de commissie Cultuur, Jeugd, Media en Sport werd besproken en goedgekeurd.

Dankzij mevrouw Stevens en de tolken, die hun werk voortreffelijk doen, is de gebarentaal sinds deze legislatuur behoorlijk goed ingeburgerd.

De dames Stevens en Heeren hielden als indieners van het decreet een uiteenzetting. Mevrouw Stevens stelt dat het voorstel van decreet een reactie is op het verzoekschrift ingediend door Maartje De Meulder, waarin onder meer expliciet om de culturele erkenning van de Vlaamse gebarentaal als bestaande taal wordt gevraagd. Ze wees er ook op dat de Vlaamse gebarentaal – dit is de gebarentaal die door de Vlaamse doven wordt gebruikt en die binnen de gemeenschap spontaan is gegroeid – een zelfstandige en volwaardige taal is met een eigen lexicon en grammatica. Ook de Nederlandse Taalunie kwam tot de conclusie dat de gebarentaal een volwaar-

dige afzonderlijke taal is die niet beschouwd kan worden als een onderdeel van de Nederlandse taal. De erkenning van de Vlaamse gebarentaal door de Vlaamse overheid stond reeds meermaals op de politieke agenda, maar is door het verzoekschrift in een stroomversnelling geraakt. Het verzoekschrift en de hoorzitting bewijzen dat er een brede maatschappelijke steun bestaat voor de vraag. Het voorstel van decreet moet dan ook gezien worden als het parlementaire antwoord op en het resultaat van het verzoekschrift.

Tijdens de algemene bespreking sluit mevrouw Heeren zich aan bij mevrouw Stevens en benadrukt hoe belangrijk de erkenning van de Vlaamse gebarentaal is voor de gemeenschap van doven, slechthorenden en personen met een auditieve handicap. Veel horenden gaan er ten onrechte van uit dat de gebarentaal een vertaling is van het Nederlands, maar dat is niet zo. De gebarentaal is een taal met een eigen grammatica en woordenschat. De erkenning van de Vlaamse gebarentaal zal een belangrijk emancipatorisch effect hebben op de dovengemeenschap. Ze hoopt dat de structuur die in het voorstel van decreet wordt uitgetekend, zal volstaan om in de praktijk voor een doorbraak van de Vlaamse gebarentaal te zorgen. Dit komt niet alleen ten goede van de 6000 personen in de dovengemeenschap, maar ook de meer dan 800.000 personen in Vlaanderen die kampen met een auditieve handicap. Voor deze laatste groep is er nog een grote drempel om een gebarentaal aan te leren. Het decreet zal in elk geval een steun in de rug zijn voor de organisaties die de Vlaamse gebarentaal aanleren.

De heer Caron vindt de erkenning van de Vlaamse gebarentaal een belangrijk signaal dat zonder twijfel zal bijdragen tot de verdere ontwikkeling ervan. De taalculturele identiteit van de dovengemeenschap komt hierbij tot een verdere ontplooiing, en wordt door een aantal decretaal verankerde instrumenten verder ondersteund. Dit zal zeker bijdragen tot een verbetering van de communicatie in de dovengemeenschap, maar ook tussen alle mensen met of zonder een auditieve handicap. Naast het culturele aspect is er immers nog een aspect van gelijke kansen dat door het decreet wordt ondersteund. Ook de heren Vandenbossche en Schueremans sluiten zich aan bij de sprekers.

Voor de artikelsgewijze bespreking verwijs ik naar het schriftelijke verslag. Alle artikelen 1 tot en met 8 werden unaniem aangenomen met tien stemmen.

Het voorstel van decreet houdende de erkenning van de Vlaamse gebarentaal wordt unaniem aangenomen. Dit voorstel van decreet verdient dan ook een flink applaus. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega-parlementsleden en dames en heren in het publiek, ik ben zeer verheugd en vereerd dat ik hier mag spreken. Dit voorstel van decreet komt niet van mij alleen, daarom spreek ik ook in naam van de hele Vlaamse dovengemeenschap.

Hier is lang op gewacht. Veel mensen steunen dan ook terecht dit voorstel van decreet. Verder staan alle fracties uit de meerderheid hier achter en ik hoop ook de oppositiepartijen. Men mag die steun niet onderschatten. Vandaag is de opkomst voor dit debat overweldigend: kijk maar naar de publiektribune, en naar de vele aanwezigen hier beneden in De Schelp. De Schelp zit vrijwel vol met dove en horende mensen. Dat maakt me blij, want dit toont aan dat het thema van de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal erg leeft in Vlaanderen.

Dit onderwerp is voor veel dove mensen en hun vrienden en familieleden van levensbelang. Het is met andere woorden geen ver-van-mijn-bed-show. In dit kader is het erg belangrijk om aan te stippen dat de Vlaamse dovengemeenschap niet op de politieke wereld heeft zitten wachten, maar zelf het heft in handen heeft genomen. Ik ben nu weliswaar zelf een deel van het politieke establishment geworden. Toch moet ik zeggen dat dit initiatief veel ouder is dan mijn politiek engagement. Ik was hier al langer mee bezig, samen met andere mensen. Maar door mijn aanwezigheid in het Vlaams Parlement is alles in een stroomversnelling geraakt en heb ik het mee een grote duw in de rug kunnen geven. Ik ben blij dat ik dat samen met mijn collega's hier heb kunnen doen. Dat is niet alleen een werk van mij alleen, maar een werk dat we samen hebben gerealiseerd.

Hier in het parlement praten we dikwijls over mensen met een handicap. Wij praten dan over hen, niet samen met hen. Vanaf nu kunnen we ook zeggen dat we iets samen met hen hebben gerealiseerd. Samen met de dovengemeenschap hebben we dit voorstel van decreet uitgewerkt. Dat is een concreet voorbeeld van participatie van mensen met een handicap

in de samenleving. Veel mensen praten over de kloof tussen de burger en de politiek; hier hebben we die kloof overbrugd. Het is een heel mooi voorbeeld van participatie.

Vandaag is een mijlpaal in de geschiedenis van de Vlaamse dovensgemeenschap. Eindelijk kan de Vlaamse Gebarentaal een volwaardig statuut krijgen, zoals het gesproken Nederlands dat al lang heeft. Het is meer dan tijd. In Europa zijn we geen pioniers, hoewel we dat graag hadden willen zijn. Ik ben er wel van overtuigd dat we onze schade zullen inhalen. Het is wel belangrijk dat deze erkenning niet louter symbolisch blijft. Dankzij die erkenning kan de dovensgemeenschap instrumenten in handen krijgen om zelf aan een betere status voor en van de Vlaamse Gebarentaal te werken.

In het decreet zijn daartoe concreet verschillende bepalingen opgenomen. In de adviesraad die zal worden opgericht, kan de dovensgemeenschap actief mee wegen op het beleid, door informatie te verstrekken en mee te discussiëren over bepaalde thema's. Er zal ook worden voorzien in subsidies om het wetenschappelijk onderzoek naar de Vlaamse Gebarentaal beter te structureren en onderbouwen. Hiermee kan ook de verdere ontwikkeling van de Vlaamse Gebarentaal beter ondersteund worden. Deze concrete bepalingen in het voorstel van decreet zijn belangrijk, want een symbolische erkenning alleen is uiteraard niet voldoende. Dit is jammer genoeg een beetje wat er gebeurd is in de Franstalige Gemeenschap. Het Parlement van de Franstalige Gemeenschap heeft de Frans-Belgische gebarentaal reeds in oktober 2003 erkend. Op dat punt waren onze Franstalige burens ons ver vooruit. In hun decreet stonden echter te weinig concrete bepalingen. Dat, en de regeringsswissel die op de goedkeuring ervan volgde, in 2004, zorgden er evenwel voor dat het initiatief bij onze burens een beetje is verzand. Ik heb wel vernomen dat de Franstalige dovensfederatie nu probeert de regering van de Franstalige Gemeenschap ervan te overtuigen de zaak terug op de rails te zetten. Onze erkenning is misschien ook een stimulant voor hen om er werk van te maken zodat het echt voor alle dove mensen in België, zowel Vlamingen en Walen, beter leven wordt. Hoe dan ook, de politieke wereld en de dovensgemeenschap dragen samen de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat het decreet geen dode letter wordt.

De Vlaamse dovensgemeenschap heeft jarenlang gestreden voor de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal. Dat is niet het werk van enkelen. Het is een

lang proces geweest van bewustwording en emancipatie van de ganse dovensgemeenschap. Tijdens de hoorzitting op 17 mei 2005 legde professor Myriam Vermeerbergen een link met de lotgevallen van de flaminganten in Brussel. Zij verzochten in 1870 de gemeenteraad van Brussel om het lager onderwijs in het Nederlands te organiseren.

Het idee achter dat voorstel was het volgende. Als de kinderen later naar het secundair onderwijs overstappen, zullen zij zeker Frans leren en aldus uitgroeien tot echte tweetaligen. De gemeenteraad van Brussel vond dit echter geen goed idee: men stelde toen dat het onderwijs in het Nederlands een veel te laag niveau zou halen. In die tijd zei men dat het Vlaams geen echte taal was, maar een dialectje zonder grammatica of literatuur.

Deze argumenten komen ons erg bekend en vertrouwd voor! Het lijkt erg op wat over de Vlaamse gebarentaal werd gezegd en jammer genoeg nu nog vaak wordt gezegd, vooral met betrekking tot het dovenonderwijs. Gisteren nog had ik er een discussie over met een oudere professor taalkunde. Met andere woorden die discussie leeft vandaag nog altijd. Gebarentaal zou geen echte taal zijn. Maar sinds de jaren 1960 is er taalkundig onderzoek naar gevoerd waaruit blijkt dat het wel degelijk een volwaardige taal is. Het is weliswaar een taal in een andere vorm. Het is een visuele taal, en geen auditieve taal. Bovendien bestaat er geen geschreven versie van de gebarentaal. Maar dat is geen argument om te zeggen dat het geen echte taal is. Heel wat gesproken talen beschikken immers evenmin over een geschreven neerslag. Daar zegt men ook niet van dat het geen volwaardige taal is. Maar vandaag wordt dat argument soms nog tegen ons gebruikt. Ik ben blij dat we nu zo ver staan dat we daar vanaf zijn.

De erkenning van de Vlaamse Gebarentaal heeft dus ook een emancipatorische waarde. Dat is heel belangrijk. Tijdens de hoorzitting van 17 mei 2005 somden de initiatiefnemers voor de petitie hun vier belangrijke eisen op: ten eerste de erkenning van de Vlaamse gebarentaal als de eerste of voorkeurtaal van dove mensen in Vlaanderen, ten tweede structureel overleg tussen de overheid en de Vlaamse dovensgemeenschap en andere betrokkenen over de praktische gevolgen van deze erkenning, ten derde het stimuleren van taalkundig onderzoek naar de Vlaamse gebarentaal en ten slotte het gebruik van de Vlaamse gebarentaal op televisie, zowel op de VRT als de andere zenders.

Ik ben van mening dat ons voorstel van decreet een antwoord biedt op bijna alle eisen. Wat betreft de vierde eis, namelijk het gebruik van de Vlaamse Gebarentaal op de VRT, dit moet nog apart bekeken worden. Ik maak daarom van de gelegenheid graag gebruik om aan onze minister van Media expliciet te vragen om binnen zijn bevoegdheden te bekijken hoe de Vlaamse gebarentaal een plaats kan krijgen op televisie.

Uiteraard leven er nog heel wat andere terechte verzuchtingen binnen de dovengemeenschap, maar op termijn zullen deze ook zeker worden meegenomen.

Tot voor kort werd de Vlaamse gebarentaal beschouwd als een minderwaardig hulpmiddel voor dove mensen, vooral voor diegenen die zich niet verstaanbaar konden maken via de gewone gesproken taal. Daardoor leidde deze taal lang een ondergronds bestaan, waardoor het zich niet verder kon ontwikkelen, zoals bijvoorbeeld het Nederlands. Hoewel de meeste dove mensen gebruik maakten van de Vlaamse Gebarentaal, was het heel lang not done om deze taal in het openbaar te gebruiken. De oudere dove mensen hier aanwezig tussen het publiek kunnen daarover nog getuigenis afleggen. Op straat en zeker op de dovenschool de Vlaamse Gebarentaal gebruiken was streng verboden net zoals men vroeger in de colleges geen Vlaams mocht spreken. Ik ben blij dat ik nu formeel kan zeggen dat die tijd voorbij is.

Ik ben er zeker van dat de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal niet alleen een belangrijke impuls zal zijn zodat onze taal eindelijk de status krijgt die het verdient maar dat dit ook zal bijdragen tot het realiseren van meer gelijke kansen voor alle doven en slechthorenden. Door het gebruik van de Vlaamse Gebarentaal worden wij eindelijk zichtbaar en erkend in onze eigenheid. Ons probleem is immers dat onze handicap niet altijd zichtbaar is. Je kan aan ons niet zien dat we doof zijn. Door gebarentaal te gebruiken wordt onze doofheid en dus ook onze handicap wel zichtbaar in het maatschappelijke leven. Zonder tolken zou ik hier of op de rechtbank niet kunnen werken. Dove mensen kunnen op de rechtbank niet zonder tolk functioneren. Ik vergelijk het altijd met mensen die een andere taal spreken. Die krijgen toch ook altijd een tolk toegewezen?

Vandaar dat de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal een belangrijke sleutel is tot volwaardig burgerschap. Het zal voor de doven en slechthorenden de deuren naar heel wat maatschappelijke domeinen wagenwijd open zetten. Door de erkenning zullen

heel wat hindernissen en barrières op het vlak van toegang tot communicatie en informatie worden weggenomen.

Ik hoop uiteraard dat dit voorstel van decreet op een unanieme goedkeuring zal kunnen rekenen. Dit zou voor alle dove mensen en hun vrienden en familieleden een belangrijk signaal zijn. Ik heb hen opgeroepen om massaal deze vergadering bij te wonen. Op die manier kunnen ze ons op de vingers kijken en zelf zien welke stem hun volksvertegenwoordigers uitbrengen. (*Gelach*)

Dit is inderdaad een vorm van sociale controle. We mogen niet vergeten dat we door hen zijn verkozen! Een unanieme goedkeuring zou aan de dovengemeenschap een belangrijk signaal geven. Het zou de betrokkenen duidelijk maken dat ze nu eindelijk volwaardig aan de maatschappij kunnen en mogen participeren en dat ze het volle recht hebben hun taal te gebruiken. Wij Vlamingen weten maar al te goed dat wij het recht op het gebruik van onze eigen moedertaal in België meer dan 50 jaar geleden ook hebben moeten afdwingen. Nu is het tijd om aan de Vlaamse doven en slechthorenden ook het recht te geven hun voorkeurtaal, de Vlaamse Gebarentaal, te gebruiken.

Tot slot wil ik nog even de aandacht vestigen op het boekje dat ik nu toon, namelijk “30 vragen over Gebarentaal in Vlaanderen en 29 antwoorden”. Ik heb gevraagd om dit boekje in het postvak van elke Vlaamse volksvertegenwoordiger te deponeren. Ik hoop dat jullie het mee naar huis zullen nemen en ter informatie eens zullen inkijken. Veel leesplezier. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de voorzitter, het is met enige schroom dat ik hier het woord neem namens de hoofdindieners van dit voorstel van decreet en namens de grote groep van dove en slechthorende mensen.

Het debat over de erkenning van de Vlaamse gebarentaal als een volwaardige, zelfstandige taal met een eigen gebarenschat in plaats van woordenschat en een eigen grammatica is op een heel oude vraag gebaseerd. In 1998 heeft het Europees Parlement een eerste aanzet gegeven en alle Europese lidstaten gevraagd om het gebruik van de gebarentaal te erkennen. In 1999 zijn we hier gedeeltelijk op inge-

gaan. Toen heeft het Vlaams Parlement unaniem een resolutie over personen met een auditieve handicap goedgekeurd. In die resolutie zijn een heleboel zaken, waaronder de vraag de gebarentaal als volwaardige taal te erkennen, aan bod gekomen. Deze resolutie heeft als hefboom voor talrijke initiatieven gefungeerd. Ik hoop dat het voorliggend voorstel van decreet ook op unanimititeit kan rekenen.

Het Vlaams Parlement heeft de toenmalige Vlaamse Regering in 1999 gevraagd een commissie op te richten die voor de officiële erkenning van de gebarentaal zou moeten instaan en om het wetenschappelijk onderzoek over de gebarentaal op te starten. Dit laatste punt is een groot succes geworden. Het feit dat vandaag een voorstel van decreet voorligt, is mede aan het grote onderzoek van de doorlichting, de sensibilisering en de standaardisering van de Vlaamse gebarentaal te danken.

Naast het voorstel van decreet hebben we natuurlijk nog het verzoekschrift. Ik denk niet dat het Vlaams Parlement al veel verzoekschriften met 70.000 handtekeningen heeft behandeld. Dit is werkelijk indrukwekkend. Dit verzoekschrift wordt door zeer veel Vlamingen ondersteund. Dit is voor ons natuurlijk een reden om hier rekening mee te houden. Het verzoekschrift is de motor geweest om aan een gezamenlijk voorstel van decreet te werken.

In een tijd waar bijna alles om communicatie draait, betekent de strijd voor de erkenning van de gebarentaal voor dove personen veel meer dan een emancipatorische strijd. Net als de strijd voor de taalrechten in Vlaanderen, is het opkomen voor de gebarentaal voor de dovengemeenschap een emancipatorische strijd geweest.

Spreeken met gebaren is een even volwaardige taal als spreken met woorden. Wat het Nederlands is voor horenden, zijn de gebaren voor doven en slechthorenden.

De behandeling van dit voorstel van decreet is pas een beginpunt. De erkenning zal ervoor zorgen dat de gebarentaal tot volle ontwikkeling kan komen, ook in het onderwijs. Ik weet dat daarover heel wat discussie bestaat, vaak met horende mensen.

Mevrouw Stevens, veel leden van het parlement kunnen sinds 2004 de echte betekenis van de gebarentaal begrijpen. Sommige collega's van mijn fractie proberen een aantal gebaren te onthouden en te gebruiken in de communicatie met u.

Achter de communicatie schuilt het verhaal van de culturele identiteit en de culturele erkenning. Natuurlijk brengt de culturele erkenning niet automatisch meer rechten met zich mee, maar het is wel een referentiepunt voor verdere concrete wetgeving. Dat we vanaf nu spreken van een volwaardige taal houdt zeer concreet in dat we vanuit de Vlaamse overheid, vanuit de 6 miljoen Vlamingen, onze waardering uitspreken voor die taal en er rekening mee houden op juridisch vlak. Bovenal erkennen we dat de gebarentaal de taal is van de dovengemeenschap in Vlaanderen.

De erkenning van de gebarentaal is ook een stap naar meer inclusie, naar meer gelijkheid voor de vele personen met een handicap. Dat maatschappijbeeld wil CD&V mee ondersteunen en uitdragen, zoals we dat ook de voorbije jaren hebben gedaan. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als mede-indiener van dit voorstel van decreet wil ik niet meer ingaan op de al toegelichte inhoud van het voorstel.

Ik wil er wel op wijzen dat iemand, gesteund door enkele tienduizenden handtekeningen, een verzoekschrift heeft neergelegd. Over de wijze waarop we met verzoekschriften omgaan, is in dit parlement al vaak gediscussieerd. De afhandeling van dit verzoekschrift mag als voorbeeld worden beschouwd.

De vraag tot erkenning van de Vlaamse Gebarentaal werd al in de vorige legislatuur gesteld. Het verzoekschrift van mevrouw De Meulder werd in de commissie behandeld door het organiseren van een hoorzitting. Dat gebeurde ongeveer een jaar geleden. Deze hoorzitting was voor velen, zeker voor degenen die de gebarentaal niet gebruiken, een openbaring over wat de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal zou betekenen voor de dovengemeenschap.

Door de wijze waarop het verzoekschrift heeft geleid tot een voorstel van decreet en een stemming in dit parlement, kunnen we zeggen dat de commissie en dit parlement hun werk hebben gedaan. Ik wil de collega's van de commissie bedanken voor de wijze waarop we hebben gewerkt, maar ik wil ook minister van Cultuur Anciaux bedanken. Hij heeft ervoor gezorgd dat het voorstel van decreet ook kan worden onderbouwd, onder meer door de erkenning van een adviescommissie en door het inschrijven van kredieten voor een kennis- en informatiecentrum.

Ik hoop voor alle toehoorders, en zeker voor degenen die gebruiker zijn van de gebarentaal, dat deze erkenning een eerste stap is in een hele reeks van initiatieven die terzake nog moeten worden genomen. Ik verwijs onder meer naar de discussie die herhaaldelijk in de commissie is gevoerd over de ondertiteling van de programma's van de openbare en de commerciële omroepen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Het is opmerkelijk dat er zoveel volk op de tribune aanwezig is en dat de voorzitter nog geen opmerking heeft moeten maken om tot zwijgen aan te sporen. Toch is er voortdurend gepraat op de tribune. Er is ons een opmerkelijk schouwspel geboden.

Mevrouw Stevens, ik ben geen lid van de bevoegde commissie, maar de communicatie die u met mij had in september 2004 is de aanzet geweest om u te steunen in het verzoek dat u in het Vlaams Parlement ondersteunde. Ik ben de zaak blijven volgen. Ik ben blij voor mevrouw Stevens dat er zoveel mensen aanwezig zijn die dezelfde nood hebben. Zij heeft me dat bijgebracht, nog wel op een cursus Frans in Luik. Daar sprak ze middels haar tolken Frans met mij. Ik moest haar antwoorden en haar tolken vertaalden dat in de Nederlandse taal. Dat is het bewonderswaardige dat ik in haar heb ontdekt en ik heb haar als parlamentslid daarin mijn volle steun gegeven. Ik doe dat niet alleen voor haar maar voor alle aanwezigen op de tribune.

De ontstaansgeschiedenis van de erkenning gaat terug naar jaren geleden. Men spreekt van een levendige taal wanneer ze ontstaan is in een gemeenschap. De dovengemeenschap heeft de gebarentaal in haar midden laten ontstaan. Die taal is rijk aan woorden en heeft zelfs een grammatica. Het is geen pure vertaling van letters, maar van begrippen en uitdrukkingen. In naam van de VLD-fractie en zeker die van de heer Schueremans, die in de commissie zijn taak heeft opgenomen zoals het hoorde, ben ik tevreden dat de erkenning er is. Ik hoop dat regelmatig op de begroting budgetten zullen worden ingeschreven zodat het initiatief dat is genomen tot het installeren van een commissie van advies, kan worden gehandhaafd. Ik wens dat zowel op de rechtbanken als op andere plaatsen waar de doven hun woord moeten doen, de taal zijn dienst zal kunnen bewijzen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik wens vanuit de oppositie vooral mevrouw Stevens te feliciteren met dit voorstel van decreet. Ik meen dat van harte. Mevrouw Stevens, u bent er al jarenlang mee bezig, eerst bij de Europese Unie voor Doven, later in het Vlaams Parlement.

Ik wil een persoonlijke noot aanbrengen. Ik heb een bijzondere appreciatie voor die mensen die uit dat aspect van hun 'dasein', of ze nu doof zijn of blind of dergelijke meer, levenskracht putten en er ongehooflijke dingen mee doen.

Dan denk ik bijvoorbeeld aan Mark Grammens, die quasi-dooft is, maar al enkele tientallen jaren om de 14 dagen een fantastisch Journaal uitbrengt, dat overal wordt gesmaakt, maar ook vervloekt. Dat is iemand die op een geweldige wijze omgaat met zijn handicap.

In een maatschappij waar alles steeds meer draait om communicatie en auditieve interactie, wordt het voor dove en slechthorende mensen met de dag lastiger om mee te kunnen. Het is echter ook zo dat in diezelfde maatschappij het inzicht rijpt. Door de gebarentaal en het uitstekende werk van de tolken – die we nu al 2 jaar aan het werk zien – kunnen ook die mensen deelnemen aan parlementaire activiteiten en volwaardig functioneren. Dat is een uitstekende zaak.

We mogen onszelf echter niet verblinden. Op andere niveaus blijft het voor doven en slechthorenden knokken om volwaardig te kunnen participeren en functioneren. Een handicap mag in een moderne en welvarende maatschappij zoals de Vlaamse, die de middelen heeft om er iets aan te doen, geen beletsel meer zijn om te kunnen functioneren zoals alle anderen

Er is inderdaad een verzoekschrift geweest met 71.000 handtekeningen. Vervolgens hebben een aantal Vlaamse parlementsleden een oplossing gezocht om de Vlaamse Gebarentaal decretaal te laten erkennen. Dit resulteerde in het voorstel van decreet houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal, dat onlangs werd besproken en goedgekeurd in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Ik wil eraan herinneren dat de erkenning van die Vlaamse Gebarentaal al een hele tijd op de politieke agenda staat. Ik verwijs naar de resolutie betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap, die op 5 mei 1999 werd aangenomen door

het Vlaams Parlement. Toen zetelde ik hier nog niet. Het nu voorliggende verzoekschrift vraagt een aantal dingen: de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal als eerste taal van de Vlaamse doven, structureel overleg van de overheid met de Vlaamse dovengemeenschap en andere betrokkenen over de praktische gevolgen van de erkenning, en het stimuleren van het taalkundig onderzoek naar gebarentaal bij de VRT.

Tot nu toe heeft de Vlaamse Gebarentaal geen wettelijke status. Dit leidt tot problemen en discriminatie. Met dit voorstel van decreet wordt de culturele erkenning gevraagd van die VGT als bestaande taal. Dat het hier gaat over het culturele, mag vreemd lijken, maar is het eigenlijk niet. Dit is daarom ook geen louter symbolisch dossier.

Ook wordt de oprichting van een adviescommissie gevraagd aan het parlement, net als een aanpassing van de wetgeving inzake bestuurszaken, onderwijs, werk en media.

Het Vlaams GebarentaalCentrum is ook betrokken bij de huidige vraag tot de culturele erkenning van de VGT. Ook voor veel vroegdoven is het immers onmogelijk om tot voldoende communicatie te komen en voldoende toegang te hebben tot informatie, indien enkel gebruik wordt gemaakt van het Nederlands. Dat is erg belangrijk. Sommigen hebben weliswaar een opvoeding gekregen waarbij het leren en het gebruik van het Nederlands centraal stond, maar bij anderen is dat helemaal niet het geval geweest. Het gebruik van gebarentaal in het onderwijs en daarbuiten zal leiden tot een snellere overdracht van informatie en kennis. Gebarentaal is trouwens niet universeel: erbinnen bestaat een ruime mate van diversiteit.

Het valt inderdaad te betreuren dat de Vlaamse openbare omroep geen nieuwsuitzendingen met een gebarentolk heeft, terwijl dat bij de RTBF wel het geval is. Ik zou dan ook een warme oproep willen doen aan de Vlaamse Regering om daar iets aan te doen. De kwestie van de ondertiteling is in de commissie voor Cultuur al meermaals ter sprake gekomen. Het is natuurlijk een tweesnijdend zwaard.

Ik ben nooit een grote voorstander geweest van de ondertiteling van Nederlandse programma's. Ik heb het dan over programma's uit Nederland. Vlaanderen en Nederland groeien met de dag meer en meer naar elkaar toe. Abstractie makend van de problematiek van doven en slechthorenden, zouden we een bijzonder slecht signaal geven met het ondertitelen

van programma's uit Nederland. Dat is mijn persoonlijke mening, waarmee ik echter niet gezegd wil hebben dat we geen maximale inspanning moeten doen.

Dames en heren, ondanks dit decreet, dat zo dadelijk zal worden goedgekeurd, zullen de verschillende overheden nog meer inspanningen moeten doen om hun diensten toegankelijk te maken voor doven en slechthorenden. Het volstaat niet dat er zoiets bestaat hier in het Vlaams Parlement; het moet ook overal een uitbreiding krijgen. Na verloop van tijd zouden idealiter in alle openbare diensten bij vergaderingen tolken aanwezig moeten zijn om het doven en slechthorenden mogelijk te maken te participeren aan vergaderingen. En wat mogelijk is voor doven, moet ook mogelijk zijn voor alle andersvaliden. Zij moeten kunnen participeren en functioneren in een maatschappij als de onze. We moeten daar alle mogelijke krachten voor inzetten en er al het beschikbare geld voor vrijmaken.

Mijnheer de voorzitter, met dit voorstel van decreet is in mijn ogen een bijzondere dynamiek in gang gezet. We kunnen alleen maar hopen dat die nu leidt tot een aantal stappen die we op dit ogenblik nog niet voor mogelijk houden. Want: plus est en vous. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil slechts drie dingen zeggen. Mevrouw Stevens, ik feliciteer u met het feit dat u uw politiek mandaat hebt gebruikt om de politieke eis van de hele gemeenschap van doven en slechthorenden om te zetten in het voorstel van decreet dat vandaag kan worden goedgekeurd.

We moeten ook werk maken van de vierde eis van de dovengemeenschap dat er op de televisie, en zeker op de televisie die betaald en gevolgd wordt door het Vlaams Parlement, de VRT, werk wordt gemaakt van een degelijke ondertiteling en het gebruik van gebarentaal, zeker bij nieuwsuitzendingen.

Mevrouw Stevens, de fractie van Groen! steunt dit voorstel van decreet en zal het met overtuiging goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Dames en heren, mijnheer de voorzitter, collega's, normaliter is bij de bespreking van een voorstel van decreet de standpuntbepaling

van de Vlaamse Regering een formaliteit, maar ik maak er nu toch graag gebruik van om mijn respect en dat van de regering uit te drukken voor alle mensen die aan de basis hebben gelegen van de totstandkoming van dit voorstel van decreet, dat allicht over enkele minuten zal worden goedgekeurd. Namens de regering breng ik hulde aan alle mensen die daarvoor hebben gevochten.

Het is niet toevallig dat deze erkenning inderdaad een culturele erkenning is en dat ik als minister van Cultuur het voorrecht heb het in mijn bevoegdheidspakket op te nemen. Vanuit cultureel oogpunt gaat het immers om de erkenning van en het respect voor de culturele identiteit van mensen.

Het mag geen louter symbolische erkenning blijven, zoals mevrouw Stevens meermaals heeft gezegd. Op grond van mijn bevoegdheden en met de middelen die we hebben, heb ik dan ook het engagement genomen het daar niet bij te laten. Uit de begroting voor Cultuur zullen de nodige middelen komen voor de werking van de adviescommissie en het kennis- en coördinatiecentrum, zodat het pionierswerk kan worden voortgezet. Daardoor zal de culturele erkenning van de gebarentaal niet louter symbolisch zijn, maar zal ze voor deze gemeenschap, die een deel van onze gemeenschap is, echt iets betekenen.

Ik kondig graag aan dat we naast deze initiatieven waartoe we ons hebben geëngageerd bij de behandeling van dit voorstel van decreet, meer maatregelen zullen nemen ten gunste van de gemeenschap van doven en slechthorenden in het kader van de algemene participatie en van bijzondere culturele projecten. We zullen uw bondgenoot zijn, maar mijn boodschap vanuit de regering is er vooral een van respect voor degenen die al dit werk hebben verricht. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 729/1*).

De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO – 704 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Deckmyn, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op 28 maart werd het voorliggende ontwerp van decreet in de commissie Sport besproken en werd erover gestemd. De minister van Sport situeerde het ontwerp van decreet binnen het Beter Bestuurlijk Beleid. Tijdens de toelichting stelde de minister dat het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso, in belangrijke mate de taken overneemt van de Vlaamse openbare instelling Bloso, en in grote lijnen tevens haar huidige decretale opdrachten zal blijven uitoefenen.

De minister stelde onder meer dat het aanwerven van een topsportmanager noodzakelijk was om de doelstellingen van de beleidsnota Sport te kunnen verwezenlijken. Het creëren van een eigen Vlaams Topsportmodel is hierbij een subdoelstelling. De minister stelde dat de beleidsondersteunende en coördinerende taken betreffende topsport niet langer door het agentschap Bloso zullen worden uitgevoerd, maar zullen worden toevertrouwd aan de topsportmanager. Bloso blijft wel instaan voor de uitvoering van het topsportbeleid.

De wijziging aan de taken van het agentschap vormt de basis van de voorgestelde wijzigingen. Daarnaast worden nog enkele wijzigingen opgenomen om de werking van het agentschap vanaf 1 januari 2006 niet onnodig te bemoeilijken. Een tweede element

betref de functie van algemeen directeur die oorspronkelijk uitdovend was en nu permanent wordt. Het oorspronkelijke idee om Bloso om te vormen tot een extern verzelfstandigd agentschap werd niet behouden.

Tijdens de algemene bespreking stelde de heer Van Nieuwkerke vast dat een tijdelijke functie van topsportmanager decretaal verankerd wordt in dit decreet. Hij wees op het feit dat het een personeelslid van het ministerie betrof en dat Bloso een andere rechtspersoon is dan het ministerie. Hij vroeg zich dan ook af op welke juridische basis een dergelijke tijdelijke functie verankerd kan worden in een decreet van een ander rechtspersoon. Deze vraagstelling werd ook geformuleerd door de Vlaamse Sportraad.

De heer Van Nieuwkerke had onder meer ook bedenkingen bij de bezoldiging van de topsportmanager en de expert Topsport en de verankering ervan in de begroting. Hij vroeg zich ook af of het juridisch correct is dat een IVA met rechtspersoonlijkheid kon worden aangestuurd door een tijdelijk contractueel personeelslid van het ministerie. Volgens hem zou het legistiek correcter zijn om de werkafspraken met de topsportmanager op te nemen in de beheersovereenkomst die de minister moet afsluiten met Bloso voor de duur van de regeerperiode. De heer Van Nieuwkerke drong erop aan om deze problematiek ook voor te leggen aan minister van Ambtenarenzaken, de heer Bourgeois.

De heer Dedecker sloot zich voor een groot stuk aan bij de opmerkingen van de heer Van Nieuwkerke. Hij betreunde dat er voor de topsport nog steeds een tweesporenbeleid is en vreesde dat er nieuwe baroniën zouden ontstaan. De heer Dedecker drong erop aan dat men de resultaten van het beleid van de topsportmanager eerst zou evalueren alvorens dit decreet goed te keuren. Het decreet wordt echter al aangepast om er een permanente functie van te maken, zonder dat het beleid werd geëvalueerd.

Er dreigt volgens de heer Dedecker een explosie van ambten en denkgroepen, terwijl er op het terrein niets ten goede verandert voor de topsporter. Volgens de heer Dedecker is er vooral nood aan goed begeleide topsporters en niet aan een zoveelste topambt in de sportadministratie.

De heer Van Dijck wees erop dat, aangezien een ontwerp van decreet steeds de goedkeuring moet krijgen van de hele Vlaamse Regering, ook minister Bourgeois geen probleem had met de voorgenomen

wijzigingen aan het ontwerp van decreet. De heer Van Dijck deelt wel de zorg van de vorige twee sprekers. De heer Roegiers sloot zich hierbij aan en vond dat het unfair zou zijn om de topsportmanager na amper één jaar af te rekenen op harde resultaten.

Het Vlaams Belang sloot zich aan bij diverse opmerkingen van de heren Van Nieuwkerke en Dedecker en vroeg zich af waarom men niet op enkele terechte opmerkingen van de Vlaamse Sportraad was ingegaan. Vooral de vraag van de VSR of een tijdelijke functie van topsportmanager in een decreet kan worden verankerd diende volgens het Vlaams Belang een antwoord te krijgen. De partij ging akkoord met de stelling van de heer Dedecker om eerst één jaar topsportbeleid te evalueren en dan pas over het ontwerp van decreet te stemmen.

De heer Sauwens steunde het ontwerp van decreet dat nodig is omwille van het beter bestuurlijk beleid. Volgens de heer Sauwens is er helaas nog altijd veel onduidelijkheid in de huidige decretale omschrijving. Deze situatie is volgens hem nefast voor de topsport en moet zo snel mogelijk worden rechtgetrokken.

Na een eerste antwoord van de minister op de vragen van de commissieleden stelde de voorzitter vast dat er geen consensus kon worden bereikt over het al dan niet voortzetten van de bespreking van het ontwerp van decreet. Sommige leden wilden immers de gedachtewisseling met de topsportmanager afwachten alvorens het decreet verder te bespreken en erover te stemmen.

De vraag tot het organiseren van een voorafgaande gedachtewisseling werd verworpen met 7 stemmen voor en 8 tegen.

Na de artikelsgewijze bespreking en stemming werd bij de eindstemming het ontwerp van decreet nipt goedgekeurd met 8 stemmen voor en 7 stemmen tegen, in tegenstelling tot wat sommige media meldden. Die tegenstemmen waren er 5 van het Vlaams Belang, de heer Van Nieuwkerke en de heer Dedecker. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Gezien deze grote eensgezindheid vraag ik het woord niet meer.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 704/1).

De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Helga Stevens en Veerle Heeren, de heer Dany Vandenbossche, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Bart Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal
– 729 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
115 leden hebben ja geantwoord.

(Applaus op alle banken)

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's
– 633 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
31 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Steven Vanackere, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Bart Caron en de dames Elke Roex en Helga Stevens betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen
– 753 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marie-Rose Morel en de heren Johan Deckmyn, Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 30 maart 2006 door de heer Jan Roegiers en mevrouw Marie-Rose Morel in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, respectievelijk over de problemen bij de behandeling van exportlicenties en over de blokkering van exportdossiers inzake hoogtechnologische toestellen met mogelijk militaire toepassingen op het kabinet van de minister – 795 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Stassen en Eloi Glorieux tot besluit van de op 30 maart 2006 door de heer Jan Roegiers en mevrouw Marie-Rose Morel in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, respectievelijk over de problemen bij de behandeling van exportlicenties en over de blokkering van exportdossiers inzake hoogtechnologische toestellen met mogelijk militaire toepassingen op het kabinet van de minister – 798 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
105 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 3 mei 2006 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.36 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Margriet Hermans, Elke Roex, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Gilbert Bossuyt, André Van Nieuwkerke : ambtsverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck,

Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene,

Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van

Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch
